

Šentjurske NO

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE novice
1998
352(497.4 Šentjur)
0052305,4
COBISS 0

COBISS 0

28. april 1998

letnik: V

št.: 4

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

Podvoz - Šentjur spet združen

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, Šentjur

741 151
743 151

**VEDNO
UGODNO**

stikala p.o. Bell
peč plinska Domina C24
bakrene cevi f15 ravne
plafoniere
PGP vodnik 3x1,5

že od 211,00 SIT
126.258,00 SIT
282,60 SIT
865,10 SIT
43,80 SIT

AKCIJA
jedilni servisi

TRGOVINA NA DEBELO
IN DROBNO

Dole pri Šentjurju
Tel.: 743-216

Delovni čas:
delavnik: 7 - 20
sobota 7 - 20
nedelja 7 - 13

OPOZICIJA BREZ PRIPOMB
NA ZAKLJUČNI RAČUN

PODVOZ - ZDRUŽITEV ŠENTJURJA

DRŽAVNA SLUŽBA SE SPLAČA

VINARJI ZADOVOLJNI
Z LANSKO LETINO

IMA ŽUPAN RAD MALE OBČINE?

LUCIJA JE ZA ŠPORT

BOHORČ

Šentjur
TEL.: 743-095

Se priporočamo!

**Pizzeria
ČRNI BARON**
tržnica Šentjur

Vsak dan od 11.-20. ure in ob
nedeljah ter praznikih od 17.-20. ure

DOSTAVA PIZZ NA DOM
TEL.: 743-445

AKCIJSKE CENE

PRASEK ARIEL 3,6KG
842,00

KEKSI BONFUR 1KG
268,90

HRANA ZA MUČE
KONZerva - 88,90

STRUPI NEKTAR 2L
599,90

PIVO ČESKO 0,5L
89,00

Cene veljajo do razprodaje zalog!

PRI NAKUPU

- nad 2.000 SIT vas postrežemo s kavo v našem bistroju
- nad 3.000 SIT vam poklonimo darilo
- nad 10.000 SIT dobite majico z našim znakom
- nad 15.000 SIT vam nudimo zamik plačila za 30 dni

SERVIS IN POPRAVILO KOLES

Delovni čas:
od 9. - 16. ure
sob.: 9. - 12. ure

AMON MIRAN

Ul. 1. Celjske čete 15, 3230 Šentjur
Telefon: 063/743-383, 0609 648 009

PC

servis

Akcijske cene

računalnikov!

Vljudno vabljeni!

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 740-400, 740-125
mobilni: 041 617 947

Tržnica Šentjur

PROTECT SERVIS

Leona Dobrotinška 27, 3230 ŠENTJUR

GAMIX

GUME

Gaberšek Milan, Šentjur (063) 743 416, Šmarje (063) 821 918

• VULKANIZERSTVO • AVTOPRALNICA • AVTOOPTIKA • OBNOVA GUM • BISTRO •

NAJVEČJA PONUDBA GUM IN PLATIŠČ

MICHELIN

NOVO: ASIMETRIČNI PROFILI ENERGY

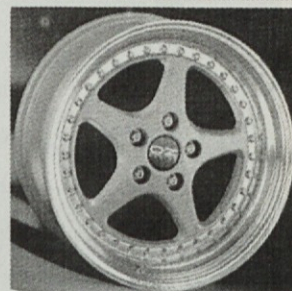
ENERGY XT1

ENERGY XT2

ENERGY XH1

ORIGINALNA JEKLENA IN ALU PLATIŠČA

EXACT

RAPIDEX R2

OBNOVLJENE **GAMIX** GUME

MGV 3A

MGT GAMIX

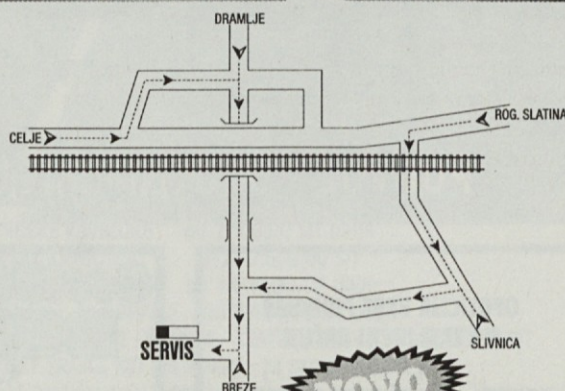

MGT GAMIX

UGODNO Barum

TRAKTORSKE
GUME

**ELEKTRONSKA KONTROLA
ZAVOR IN AMORTIZERJEV**

Pripravite se na pomlad z gumami PROTECT SERVISA, KI VAM JIH BREZPLAČNO MONTIRAMO. Delovni čas: PON-PET 8-18, sobota 8-12

Dan združitve

Nekoč bo 24. april šentjurski občinski praznik.

Dopadljiv betonski kolos, mnogi prisegajo, da je pravi lepoteč, vreden okroglih 200 milijono SIT, ki se je splazil pod železniško progo in našo slavno obvoznico, je končno naredil konec hruševskemu separatizmu in povezal Šentjur v enotno občestvo.

Konec dober, vse dobro! Naj teče žlahtna vinska kapljica!

Cela vrsta pomislekov, očitkov, zamer je bila pozabljena v hipu, ko je po našem "Rokavskem predoru" stekla prometna kača. Pozabili smo, kdo je hotel ono, kdo to, kdo ima zasluge, kdo je tiščal na zavoro. Zmaga je enostavno naša, vsi imamo zasluge za ta delovni dosežek, ki bi ga pred leti brez oklevanja posvetili vsaj delavskemu 1. maju, župan pa ge je bolj sodobno namenil prazniku svojega patrona sv. Jurija in s tem vsaj nekoliko tudi samemu sebi. Tokrat povsem upravičeno. Če si kdo lahko pripne kolajno zaradi podvoza, je to verjetno župan Malovrh. Podprt z odločno podporo svoje eskadejevske baze iz Hruševca, mnogokrat tudi prav izsiljevalske in nadležne, je delal na podvozu vztrajno in trmasto, prelisičil Železnico in tudi svoj Občinski svet, zlasti še svetnike ljudske stranke, ki so se bali, da bo ta v zdanjem deseletju največja samostojna občinska investicija - ki je, roko na srce, res bila nujna, toda tudi pravi primer razkošja per exelence - prizadela razvoj druge cestne infrastrukture zlasti južnega dela občine. Zgraditi na razdalji 500 metrov od državnega nadvoza (ki ga še ni!), še svoj lasten občinski prehod, ki je v resnici namenjen v prvi vrsti predvsem le maloštevilni hruševski srenji, niso mačje solze. Za kaj takega mora človek "imeti jajca" - kot je nekoč v parlamentu rekel Peterle - oziroma čvrsto vero v svoj prav. Kaj tako odločnega ni padlo v glavo v času njegovega predsednikovanja niti skrajno vazezaverovanemu Grdini! Toda ko se je pokazalo, da bodo levji delež podvoza plačali meščani s te strani proge s svojimi prispevki za nadomestilo za uporabo mestnega zemljišča, so se umirili tudi najbolj vročekrvni "južnjaki". Sami Šentjurčani pa se zaradi gradnje podvoza tako nikoli niso razburjali, saj je ta prehod proti Hruševcu res bil živi obup. Sicer pa tudi nikoli niso pomišljali, da bi namesto njega imeli raje morda čistilno napravo ali pa kulturni dom.

Ko je prejšnji petek zapeljal skozi podvoz g. Ferlež s svojim Fordom, ljudskemu rajanju in hvaležnosti ni bilo konca.

Medalje skorajda ne morejo zgrešiti prs župana Malovrha, predsednika mestne skupnosti Erjavca in podvozno kot podrepna muha sistnega Roberta Maruše.

In če bi za konec k temu slavlju dodal vsaj ščepec skepse, bi rekel, da smo si Šentjurčani s podvozom odprli zgodovinsko pot za selitev na ono stran železniške proge, kajti prometni zmedi tostran proge ni videti pravega konca.

Franc Kovač

Se Šentjurskim novicam piše slabo ali dobro?

Na zadnji seji Občinskega sveta so svoj svetel trenutek doživele tudi Šentjurske novice: znašle so se v navzkrižnem ognju predsednikov šentjurskih strank Erjavca (ZLSD), Čokla (SKD) in Osetove (SDS), ki naj bi naznanil njihov pokop - in preživele. Vzrok je bil kajpak članek "Politika se spleča?"

Napad, ki je bil očitno medstrankarsko usklajen, je pričel g. Erjavec: članek je preprosto podel! Pa ne zato, ker podatki v njem ne bi bili resnični, temveč zaradi žaljivega tona! Zlasti zadnji stavek naj bi bil nekaj groznega.

Predsednica OS gospa Osetova, ki je za to priložnost šla tudi za govornico, je nadaljevala, da tudi resničen ni, saj je napisan tako, da se lahko razume, da je ona pokasirala stranki namenjen proračunski prispevek.

Gospod Čokl, predsednik SKD, ki je kronično najodločnejši nasprotnik ŠN, je bil sicer nekoliko bolj previden, pač iz bojazni pred pričakovano informacijo o tej temi v prihodnji številki ŠN, a še vedno dovolj razumljiv. Na plano je prišel s predlogom, ki seveda ni bil resen, in je z njim verjetno le hotel podkrepiti svoj nepomirljiv odpor do ŠN: Občina naj postane večinski lastnik časopisa, zamenja urednika, in vse bo OK.

Moram priznati, da mi je bil g. Čokl v svoji jezi prav simpatičen. In še všečno zamisel mi je dal: ŠN prodam Občini, z izkupičkom popotujem malo po svetu, s preostankom ustanovim Nove šentjurske novice, za katere bo v občini še dovolj prostora, kajti Čoklov občinski časopis jim verjetno ne bo vzel prav veliko bralcev.

Pa šalo na stran. Obtoženi članek sem še enkrat pazljivo prečital od besede do besede in se še enkrat prepričal, da je dovolj objektivni. Je v njem nekaj napak, na primer: Janeza Škoberneta sem povsem po pomoti naredil za člana UO Sklada stavbnih zemljišč (Za napako se mu na tem mestu opravičujem!), "groze", ki je smrtno užalila naše tri predsednike, pa v njem ni! To pomeni, da se nimam namena nikomur opravičevati.

Franc Kovač

Druge pa je, če so ŠN šentjurski politični oziroma občinski problem, ker zanje na Občini potem pač še ne bo zlepa razumevanja. Propadle sicer ne bodo, še vedno pa bodo bolj špartansko oblikovane in tudi na 14 - dnevno izhajanje ne bodo prešle. Če pa bi se Občina omeščala in v ŠN objavljala vsaj svoje razglase in odloke, ter tu in tam primaknila kakšen tolar, bi bili izgledi obetavnejši. Prav to pa sem občinskim svetnikom v razpravi o občinskem proračunu tudi predlagal. In začuda - z izjemo "prijatelja" Čokla, ki je zagotovil, da Občina doslej še ni financirala nobene zasebne d.o.o. in je tudi odslej ne bo, s čimer je pač samo še enkrat dokazal svoje "dinozavrsko" razumevanje vloge medijev v družbi - so drugi svetniki predlogu z razumevanjem prisluhnili. Artnak (LDS) je povedal, da so ŠN kljub temu, da se nikakor ne strinja z mojimi političnimi stališči, vendarle odprti demokratičen časopis, ki ga občani potrebujejo, Korže (SDS), Leskošek (SLS) in Mastnak (LDS) so bili podobnega mnenja. Le da bi naj ŠN bile nekoliko bolj kooperativne (Korže), manj čvekaške (Leskošek), odprte tudi za Občinski svet (Mastnak). In nihče ni bil proti.

Skratka bila je kar obetavna razprava in če župan sploh kaj da na mnenja svetnikov, bo moral v proračunu najti prostor za postavko Šentjurske novice, kar pomeni, da bomo v jeseni res začeli izhajati dvakrat mesečno.

Ampak, prav nič se ne kaže vnaprej veseliti: naša Občina ima logiko, ki je logika mnogokrat ne dohaja.

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 26. maja 1998

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Opozicija spet mrknila!

Zaključni račun

Šentjurski Občinski svet je nepredvidljiv. Na prejšnji seji je senzacionalno kar po vrsti kršil poslovniška določila in popravljaj svoje sklepe, tokrat pa je presentil z "nedogodkom": brez enega samega vprašanja in prigovora je opozicija spustila skozi zaključni račun občinskega proračuna za lansko leto! Res, da gre za zadeve, ki so se že zgodile in jih kaj prida ni mogoče več spreminjati, toda gre hkrati tudi za daleč najpomembnejši in konkreten akt, mirno lahko rečem, da tudi edini, na podlagi katerega je mogoče oceniti zakonitost in uspešnost dela občinske uprave, ki ga nobena prava opozicija ne spusti kar tako mimo. Ni nobenega dvoma, da je občinski upravi spet uspela zelo dobra kupčija. Kje in na kakšen način je kupila našo opozicijo, ja nemogoče reči in kot kaže poročilo Nadzornega odbora, kateremu predseduje predstavnik opozicije, so se naši oblastniki, pozicijski in opozicijski, tako spretno zlizali, da je zelo malo verjetno, da bi javnost to sploh kdaj koli zvedela. Seveda bi zadeve bile lahko tudi toliko pregledne in poštene, da bi vsaka razprava pomenila zgolj potrato časa, toda o zaključnem računu 97 kaj tekaga ni mogoče reči, kajti v njem mrgoli nenačrtovanih visokih in nizkih indeksov, ki jasno govorijo, da so šle občinske finance povsem mimo Občinskega sveta oziroma mimo rebalansa proračuna. Naj naštejemo le nekaj bolj izstopajočih indeksov: Ipavčeva hiša (verjetno reprezentanca) 191, Ljudska univerza 155, javna razsvetljava 160, OŠ Hruševac 130, čistilna naprava Planina 182, vzdrževanje stanovanj 180, plače občinske uprave 117 ... Ti presežki so šli na račun različnih manjših postavk s področja šolstva, kulture in investicij... Prav interesantno je enormno povečanje stroškov za vzdrževanje stanovanj, saj se je pokazalo, da zavlačevanje z ustanovitvijo sklada ni bilo slučajno. Uresničila so se predvidevanja, da bodo občinarji pred ustanovitvijo stanovanjskega sklada to postavko izpraznili do dna. Vsa zadeva vsebinsko morda niti ni sporna, le prav bi bilo, da bi Občinski svet pravočasno sprejel rebalans proračuna, ali pa vsaj dobil pojasnila, zakaj takšne razlike. Pa ni bilo nič od tega. Za nameček, sodeč po poročilu, Nadzorni odbor, ki mu predseduje predstavnik ZLSD, generalni direktor Alposa Mirjan Bevc, ni razčlenil niti ene postavke predračuna, temveč je na besedo verjel županu, da je bilo vse prav in po zakonih.

Ker mi tudi kot občinskemu svetniku niso dostopni nobeni podrobnejši podatki - rekli so, da je to po zakonu in pravilih! - se bom omejil le na proračunsko postavko "Osební dohodki", ki je že med letom bila dežurna vroča tema opozicije (in je iznenada to "čudežno" prenehala biti, tisti hip, ko je postala dostopna). Čeprav naj bi prav to postavko Nadzorni odbor še posebej skrbno pregledal in seveda tudi ugotovil, da je povsem čista, že primerjava nekaj bežnih podatkov iz poročila Odbora za gospodarstvo (ki mu prav tako predseduje opozicija), kaže na nekaj povsem drugega. V letih 1996 in 1997 se je postavka "Osební dohodki" povečala od 40,2 milijona (plan za leto 1996) na 54,7 milijona (realizacija 97) oziroma za 36%. V tem času se je proračun povečal za bornih 7,3%. Ker je število zaposlenih leta 1997 bilo povsem enako kot na koncu leta 1995 (to je 21 zaposlenih), ni težko zračunati, da je letni indeks porasta OD na šentjurski občini skoraj za 100% višji od inflacije, in je zelo malo verjetno, da so občinske plače res zakonite. Temu primerno raste tudi delež sredstev v proračunu, ki jih občina namenja za plače svojim uradnikom. Leta 1995 je ta delež znašal še 5,7% proračuna, lani pa že 10,8%, kar pa je seveda tudi posledica celotne strukture proračuna.

Tako na daleč bom prišepnil Nadzornemu odboru, kje naj išče krivca; to so verjetno dodatki na uspešnost dela. Prišepetovanje je seveda povsem brez haska, ker pristojni gospodje to sami vedo, le da tega nočejo vedeti. Res bi bilo zanimivo vedeti zakaj ne!

Proračun 98

Razprava o proračunu 98 je bila nekoliko bolj razgibana, kajti borba za še nerazdelejni kolač je gotovo bolj privlačna, kot kopanje po preteklosti. V bistvu se je ponovila že znan zgodba, ko svetniki praviloma poskušajo iz proračuna čim več napaberkovati za svojo KS ali za področje, ki ga tako ali drugače zastopajo. Predsednik odbora za kmetijstvo Brglez, Koprivc, Cvikel (SLS) so poskušali še bolj nategniti postavko namenjeno regeresiranju kmetijske proizvodnje, Mestinsk se je boril za povečanje postavke "Vzdrževanje šolskega prostora" in zatrjeval, da občinsko odplačevanje šolskih kreditov ni šolski strošek, Mastnak (LDS, predsednik Zveze kulturnih organizacij) je zahteval, da se postavka za kulturo zviša na indeks 116, Korže (SDS, Ponikva) se je boril za športno igrišče in kulturni dom na Ponikvi, Leskovšek (SLS) za Dobje itd. Zelo zanimiv je bil predlog Artnaka (predsednik LDS), da se v proračun uvede nova postavka "Sakralni objekti", s čemer je dolgoročno pobral veter iz prokrščanskih jader SKD in SLS. Očitno je ocenil, da velja pred letošnjimi volitvami pozabiti na liberalno pretežno proticerkveno usmerjenost in popihati na dušo vernikom. Nekaj zanimivih zamisli je dal tudi predlog socialdemokratov, da se namesto vsakoletnega "flikanja" zastarelega šentjurskega kulturnega doma gre v izgradnjo sodobne večnamenske stavbe. Pojavilo se je kar več kandidatov (Leskovšek, Korže, Kolar), ki so se bili pripravljeni "žrtvovati" in takoj porabiti letošnje šentjurskemu kulturnemu domu namenjene 3 milijone SIT. Pa s to kupčijo ni bilo nič, ker se šentjurska občinska nomenklatura za idejo socialdemokratov ni mogla prav ogreti. Tudi zato, ker je Občina že prezadolžena in se še očitno nekaj let ne bo izkopal iz dolgov.

Prav vroča je bila tudi razprava o Šentjurskih novicah, ki pa sem ji posvetil več prostora na drugem mestu.

Osnutek proračuna, ki je bil sprejet, je bolj radodaren le do Drameljčanov in jim je namenil za vodovod 10 milijonov, kar pa še vedno ni zadovoljilo Kolarja, ki je potem, ko je ujel prst, hotel še roko.

Občinska priznanja

Razprava o občinskih priznanjih je bila jalova. Komisija za volitve, imenovanja in priznanja je pripravila spreminjevalni predlog in sicer naj bi plaketo občine Šentjur zamenjal kipec sv. Jurija, ki bi bil namenjen odlikovancem za njihovo življenjsko delo, tri priznanja za vsakoletne dosežke pa naj bi spremljale denarne nagrade. Pisna priznanja s knjižnimi nagradami za najboljše učence bi ostala nespremenjena.

Gorečan (LDS) je menil, da je sv. Jurij preveč splošna figura in je predlagal, da so občinska priznanja posvečena Ipavcem. Atrnaku sta bili všeč obe možnosti. Cvikel in Vrečko sta poudarjala, da nas bo skulptura sv. Jurija, ki naj bi jo naredil eden izmed priznanih umetnikov, stala več, kot vse drugo skupaj in bodo v resnici nagrajeni umetniki in ne naši zaslužni občani. Čokl je predlagal, da Občina napravi razpis in odkupi najboljše ponudbe. Tudi v tem primeru se je govorilo o 350 000 SIT samio za nagrade za prispelne ponudbe. Cvikel je nato predlagal še nagrade v obliki zlatnikov, ki naj bi imeli tudi realno nagrađano vrednost. Sam sem vztrajal, naj vsi odlikovanci, vključno z nagrajenimi šolarji, dobijo enake in različno velike plakete z občinskim grbom ter ustrezne denarne nagrade. Že tako različnim predlogom je sledilo glasovanje, na katerem pa svetniki niso podprli nobenega predloga. Kot vse kaže, bo Občina poskušala na razpisu najti najboljše ideje, nakar bodo svetniki spet modrovali - in jih morda zavrnilli vse po vrsti.

Zakaj je sprememba sploh potrebna, ni povedal nihče. Očitno je le, da so svetniki izbrali najdražjo varianto.

Zakaj ni bil izbran vodja šentjurske izpostave sklada RS za ljubiteljsko kulturno dejavnost?

Kaj si je država mislila, ko je ustanavljala, ta svoj sklad, ne vem, vem pa da smo tudi v Šentjurju izbrali Svet tega sklada, ki pa na svoji ustanovni seji ni imenoval vodje sklada. Za to delo so se prijavili trije kandidati, ki so imeli vse razpisne pogoje, a menda nobeden ni bil pravi. Če sem prav razumel polemično razpravo, vladajoča večina, ki ima večino tudi v skladu, ni hotela podpreti nobenega od kandidatov, ker nihče ni bil njihov. Še najbolj užaljeni so bili v LDS, saj so njihovo predstavnico v Svetu sklada Anito Koleča, ki je tudi kandidirala za vodjo sklada, takorekoč nagnali s seje, česar naj bi bila posredno kriva novopečana predsednica tega sklada gospa Osetova, ki je podlegla predstavniku države g. Stoparju.

Ta zgodba še ni končana in zna postati še zanimiva.

Pobude in vprašanja

Točko je pričel Artnak (LDS), ki je najprej zahteval, da Občinski svet zaščiti svetnike pred samovoljo občinskih uradnikov, ki ne odgovarjajo na njihova vprašanja, nato je prtestiral, zaradi prezgodnjih šolskih prevozov v OŠ Slivnica (otroci čakajo tudi do 2 uri "in so prikrajšani za radijsko oddajo Dobro jutro, otroci), in končal z zahtevo, da Občina poskrbi za izseljence iz denacionaliziranih stanovanj.

Cvikl se je zgrozil nad prispelim odgovorom glede izbire Vegrada za gradnjo prevorske šole, Erjavec pa je opozoril, da Vegrad še ni pričel z izgradnjo avtobusne postaje, ki bi morala biti že gotova, kar pomeni, da sploh ni tako soliden poslovni partner, kot razlaga g. Peperko oziroma razpisna komisija.

Še največ razprav je bilo okrog zahteve novoustanovljenega Društva za zaščito interesov naročnikov kableske televizije. V imenu tega društva sem predlagal, da Občina podpre svoje občane, ki želijo ustrezno zavarovati svoj kapitalski vložek v CATV. Kot vse kaže zadeve okrog šentjurske kableske televizije niso niti približno čiste. Yes electronic, ki menda še vedno posluje brez vseh ustreznih dovoljenj, naj bi šel v stečaj in se na zahteve naročnikov ne odziva, KS in Občina pa se po izjavah podžupana Pungartnika nimata namena pri tem resneje angažirati. Občani naj bi se organizirali kar sami. Res koristna Občina!

Odlok o gospodarjenju s stavbnimi zemljišči

Je bil le logično nadaljevanje na prejšnjih sejah že izgubljene bitke LDS in ZLSD za samostojno pravno osebo, ki bi gospodarila s stavbnimi zemljišči. Po sklepu OS bo to režijski obrat, ki bo v sklopu občinske uprave.

Poročilo Centra za socialno delo in sprejem Pravilnika o merilih za oprostitev plačil pomoči na domu.

Poročilo, ki ga je podala direktorica Centra, bom predstavil na drugem mestu. V razpravi, ki je sledila, je Erjavec opozoril, da v poročilu ni nič o problemu drog in alkoholizma, prav tako pa je pogrešal predloge, kako se lotiti nakazanih težav. Tudi ni bil zadovoljen s finančnim poročilom za tisti del dejavnosti, ki ga financira Občina. Zupanc (LDS) in Kovač (SDS) sta imela pripombe na predlog pravilnika o plačevanju uslug pomoči na domu, ki se izvajajo v okviru javnih del. Po njunem mnenju gre v primeru pomoči na domu, za dejavnost, ki ni izrazito socialno - varstvenega značaja, zato sta predlagala, da je participacija koristnikov pri plačevanju teh uslug večja, pri čemer ju je OS podprl.

Umri danes, jutri bo dražje!

S to duhovitostjo je povišanje cen pogrebnih storitev in najemnin grobov pospremil Maks Cvikel. Svetniki so verjeli direktorju JKP g. Gorjupu, da so bile cene na tem področju dalj časa administrativno dušene in so sprejeli njegov predlog za 25 odstotno povišanje pogrebnih stroškov in 50 odstotno povišanje najemnin za grobove. Po zatrtjevanju župana Malovrha nove cene prav nič ne odstopajo od cen v sosednjih občinah, raven naših pokopaliških in pogrebnih storitev pa naj bi bila bistveno višja.

Je stanovanjski sklad opredelil novo koalicijo?

Občinski stanovanjski sklad bo očitno postal fevd SLS. Na predlog župana bo tajnik SLS Janez Škoberne postal predsednik Upravnega odbora, predsednica nadzornega odbora pa bo verjetno predsednica SLS Tatjana Oset. Obe socialdemokratski stranki (SDS in ZDLS), ki sta si od vsega začetka najbolj prizadevali za ustanovitev tega sklada, sta gladko odpadli iz igre za vplivnejša mesta, kar je bil za poznavalce jasen namig, da si SKD in SLS že družno utrjujeta predvolilne okope. Očitno predvidevata, da sta sami dovolj močni in sta se mirno odpovedali dosedanji koalicijski partnerici SDS, ki bo verjetno morala zavezništvo iskati pri LDS.

F.K.

Ponkovški socialdemokrati kritični

Na zadnji seji predsedstva ponkovškega krajevnega odbora SDS, sestavljajo ga predsednik Jože Korže, Srečko Zupanc, Franc Arzenak, Tomaž Zabukovšek in Janez Fatur (podpredsednik Socialdemokratske kmečke zveze na državni ravni), so ponkovški socialdemokrati največ časa posvetili pripravam na jesenske lokalne volitve. Pripravili so svoji listi evidentiranih kandidatov za Občinski svet in za Svet KS Ponikva, ki pa ju zaenkrat še niso hoteli dati v javnost. Obravnavali so tudi delovni in finančni načrt KS Ponikva ter zadolžili svoja člana Zupanca in

Arzenaka, ki sta tudi člana Sveta KS, da na naslednji seji predlagata, da v letošnji načrt pridejo v skladu z referendumskim programom tudi odsek Dobnik - Dobnik v Dolgi gori, preplastitev prekopa cestišča pod Slomom in snacija zemeljskega udora na tej cesti. Predsednik Korže je tudi predlagal, da naj Svet KS financira predvsrem sprejete delovne programe ponkovških društev.

Socialdemokrati so tudi menili, da je treba temeljito preučiti vzroke, zakaj je Ponikva bila izločena iz vrst kandidatov za ustanovitev občine ter poskusiti znova s temeljitejše pripravljenosti akcijo.

K. K.

Hotel Alpos prodan tudi uradno

Iz Alposa so poslali obvestilo za javnost, v katerem obveščajo, da je generalni direktor Alposa Miran Bevc podpisal pogodbo o prodaji hotela Alpos, ki ga je kupil Miran Žonta iz Škofje vasi. V vzporedni pogodbi je zapisano, da objekt hotela ostane namenjen gostinstvu, Miran Žonta pa se je obvezal, da bo še naprej oskrboval Alpos z malicami. S pogodbo je dogovorjeno, da bo Žonta prevzel 18 zaposlenih gostinskih delavcev, peterica pa se bo zaposlila v Alposu.

Žonta naj bi hotel prevzel v posest v začetku maja.

Za informacijo sem prosil tudi g. Žonto, ki je prijazno pristal, da bo šentjurski javnosti razložil svoje načrte, a zaradi časovne stiske do pogovora do izida te številke ŠN še ni prišlo.

F.K.

SLS še vedno poštena in dosledna

V tem smislu je izzvenel občni zbor šentjurske podružnice SLS, zlasti še zaradi pisma, ki ga je vsem vodstvom podružnic pisal predsednik Marjan Podobnik in ga je predsednica Osetova na zboru prebrala. V njem Podobnik pravi, da je bila SLS v zadnjih tednih žrtev medijskega blatenja prav zaradi svoje dosledne in poštene držbe. Zamenjava Turnška, načrtovano kaznovanje nezakonitih odlivov družbenega kapitala v tujino, poseg v bogate lobije (cestnega!), s pomočjo katerih si nekateri polnijo žepe, in pa priprava na lokalne volitve, naj bi šle nekaterim hudo v nos. Ali so ti nekateri morda tudi njihovi koalicijski partnerji iz LDS, Podobnik ni povedal. Gre za poskuse ustaviti SLS na njeni dosledni poti, je zatrdil Podobnik.

Iz poročila predsednice Osetove smo izvedeli, da je stranka bila v občinski politiki uspešna: uspehi na volitvah (Moškotevc je zmagal na državnoborskih, 28% za Podobnika), 18 milijonov iz občinskega proračuna za podporo kmetom, kmetje ne plačujejo več nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, podvoz proti Hruševcu ne bo bremenil njihove volivne baze iz drugih KS. Ni pa bila zadovoljna z denacionalizacijskimi postopki v naši upravni enoti, saj le - ti kasnijo in menda niso stali nič manj kot vso vrnjeno premoženje. SLS tudi ni zadovoljna z županom, ker le - ta izpolnjuje le krščanskodemokratske volivne obljube in zavira ustanavljanje novih občin.

Občni zbor, ki je bil tudi volivni in ga je uspešno v telegrafskem slogu vodil Janez Škoberne, bi minil v dolgočasju, če se ne bi oglasil Vinko Žmahar iz Nove vasi. Edino njemu ni bilo všeč, da je bilo blagajniško poročilo brez števil in da so bili na volivnem listku (ki ga je pripravilo staro vodstvo) vsi kandidati za funkcije (pretežno staro vodstvo) brez protikandidatov. Čeprav je poudaril, da ne gre za nezaupanje, temveč le za nekatera načela demokracije in poštenosti, ki jih je Kmečka zveza ob ustanovitvi kovala v nebo, mu je predsednica Osetova užaljeno ugovarjala, češ da predsedništvo ni njena osebna ambicija. Tudi Brglez in Leskovšek sta mu hitela pojasnjevati, da sta Osetovo ona dva pred leti prosila, da je prevzela vodenje stranke, kar je doslej zelo uspešno tudi opravljala. Ker pa se je iz razprav dalo izluščiti, da se pred občnim zborom tudi nadzorni odbor ni sestal (Pušnik) in da so seje upravnega odbora slabo obiskane (Leskovšek), je bilo pomislekov še več in simpatije, ki jih je s svojo razpravo požel Žmahar, še očitnejše. Iz tega se je nato razvila

širša razprava, v kateri smo slišali, da v občinskem proračunu za kmete vendarle ni toliko denarja (Pušnik Zvonko), zlasti ne tistega, ki ga ni treba vrniti, na primer za regresiranja proizvodnje, melioracije, reševanje polkmetov (Sovičeva), da skuša Jurmes, ki je nastal kot vprašljiva "by pas firma", izriniti Zadrugo iz matičnega podjetja (Pušnik), da Občina vlaga le v center in zapostavlja periferijo (Senica), gradi podvoz na račun volivne baze SLS (Brglez), da nova asfaltna baza na Planini ogroža kmetijstvo (Koprivc) in še kaj. Tudi s tem, da je prej predsednik Podobnik obljubljal "da bo frčalo perje", zdaj pa se vse bolj umika (menda ne bodo več preganjali by pass podjetij, temveč le tiste, ki so družbeni kapital spravili čez mejo), niso bili nekateri zadovoljni (Pušnik).

Volitve, ki so bile za moj okus preveč dirigirane, seveda niso prinesle nobenih bistvenih sprememb. Le Pevca Martina, kot edinega iz vrst kmetov v ožjem vodstvu SLS, sta spodnesla podjetnika Romč in Janez Škoberne, tajnik pa je postal kmetijski pospeševalec Zdravko Brglez.

Program dela za naslednje mandatno obdobje je podala stara-nova predsednica Osetova: pošteno politično delo, uspeh na lokalnih volitvah, župan iz vrst SLS.

In še komentar:

Obstaja nevarnost upadanja moči in razcepa šentjurske SLS. Člani stranke so skoraj izključno kmetje, v ožjem vodstvu pa pretežno nekmetje, ki se legitimirajo s tem, da se "borijo za interese kmetov". Da pri tem ni vse čisto tako, se je med vrsticami zlahka dalo razbrati. Tudi dvomi o poštenosti so pričeli navznoter razjedati stranko. Ker se pospešeno izgublja identiteta Kmečke zveze kot kmečkega sindikata, ki je stranko dejansko postavila na noge, kar je tudi posledica tega, da je SLS v vladni koaliciji, ki bo s pridružitvijo EU dokončno odpisala malega kmeta, jo bodo naši kmetje (ki so praviloma vsi mali in ogroženi), trumoma zapuščali, vodstvo pa si bo slej ko prej moralo najti drugo volivno bazo. Tisti redki, ki v šentjurski SLS niso neposredno vezani na kmetijstvo, na primer ravnatelj OŠ Hruševc Gajšek ali Ivan Jager, ki bi stranki lahko dali širino prave ljudske stranke, pa so obupno na obrobju dogajanja. Če bodo SLS sesuli na državni ravni, bo prav gotovo tudi njena šentjurska podružnica prav kmalu izginila iz osredja občinskega političnega prizorišča.

F.K.

Novo vodstvo Krajevnega odbora SDS Planina.

Planina pri Sevnici, 9.4.1998 - Člani Krajevnega odbora socialdemokratov na Planini so na letni konferenci izvolili novo vodstvo. Novi predsednik odbora g. Roman Planko iz Planinske vasi je zamenjal delovno preobremenjenega Milana Koželja, ki pa še ostane podpredsednik Občinskega odbora SDS Šentjur

Program dela, ki sovпада v čas priprav na občinske in krajevne volitve, je predstavil novi predsednik. Planinski socialdemokrati seveda ne bodo več ponovili napake s prejšnjih volitev, ko so si z bojkotom, s katerim so nameravali izsiliti svojo občino, zaprli vsa vrata do dogajanja v kraju. Zdaj si bodo najodločneje prizadevali z ustrezno kadrovsko strukturo, s katero nameravajo osvojiti oblasat v KS, nadoknaditi zamujeno. Prav sedanja kadrovska kriza na Planini naj bi po njihovem mnenju bila krivec tako za zamujeno priložnost za ustanovitev občine Planina kot tudi za prepočasen razvoj kraja.

V svojem programu mislijo resno z ureditvijo razmer na področju malega in srednjega gospodarstva. Do sedaj je ravno to področje delno nadomestilo izgube delovnih mest v industriji. Nekaj prisotnih podjetnikov je bilo prepričanih, da bi z več posluha pri odgovornih občinskih dejavnikih lahko bistveno zmanjšali nezaposlenost. Ključni problem, ki ga vidijo, je prilagoditev prostorskega plana za potrebe sedanjih in bodočih možnih investorjev v KS Planina.

Izkušnje iz preteklosti kažejo, da se je dobro opreti na lastne sile in v tej smeri misli nadaljevati tudi krajevni odbor SDS Planina.

Na konferenci se je na veliko govorilo tudi o slabi infrastrukturi, kar je posledica slabe porazdelitve občinskih proračunskih sredstev. Kot vse kaže, ne bo bolje, dakoler Planinčani s svojim denarjem ne bodo gospodrili sami v svoji občini.

Splošen vtis nekaterih razprav na konferenci je pokazal, da se je vredno truditi in vspostaviti pogoje za uresničitev lokalnih interesov tudi v sodelovanju z drugimi strankami v KS Planina.

Dela za novo vodstvo je več kot dovolj, zato jim vodstvo občinskega odbora SDS Šentjur želi uspešno delovanje.

Friderik Leskovšek

CATV Šentjur - zgodba o jari kači?

Prav nič ne kaže, da bi se zgodba o šentjurski kabelski televiziji kaj kmalu pričela razpletati v korist občanov (in investorjev).

Naj na kratko povzamem dosedanja dogajanja. Naročnikom šentjurske CATV, ki je v lasti privatne firme Yes electronic (oziroma njene vzporene firme, kajti lastnik Jerovšek je ta svojo firmo iz preventivnih razlogov ugasnil), je prekipelo, saj vse kaže, da se g. Jerovšek poigrava z njihovim denarjem. Predsednica Društva naronikov CATV Šentjur gospa Budiša je povedala, da imamo Šentjurčani najdražji sistem kabelske televizije, ki ga je spretni Jerovšek zgradil, kot vse kaže, izključno na stroške lastnikov. Pri vsem tem pa je dovolj zgovornih podatkov, da je ta denar takorekoč izginil in obstaja realna možnost, da bo sistem kmalu ostal brez televizijskih impulzov. Yes electronic namerč dolguje Slovenskim plinovodom okrog 6 milijonov SIT za izkope, ter približno enako vsoto tudi Elektro Turnšku iz Celja, kar bo zagotovo imelo na podjetje resne posledice. Naročniki, ki so z Yes electronicom podpisali pogodbe in tudi vplačali 1280 DEM (Zanimivo je, da so to vsoto morali vplačati naprej in da jim je Yes electronic za ta avans zaračunal celo 12 odstotne obresti!!!), so ostali brez slehernih pravic in pravnega varstva.

Predsednica Budiša: "G. Jerovšek nam je zagotavljal, da ima ustrezne koncesije ter dovoljenja s strani Občine in KS, zato smo mu seveda verjeli, da gre za solidno poslovanje. V resnici pa se je pokazalo, da g. Jerovšek nima niti lokacijskega, kaj šele gradbenega ali obratovalnega dovoljenja. Skratka, gre takorekoč za povsem nelagalno obratovanje tega sistema, ki mu pa očitno na Občini krepko "držijo štango". To slednje se lepo kaže tudi ob tem, ko g. Jerovšek ob očitni asistenci inšpekcijskih služb nemoteno na črno širi svojo mrežo proti Novi vasi. Še bolj neverjetno pa je stališče občinske uprave, ki ga zastopa podžupan Pungartnik, da je CATV Šentjur le problem pogodbenega odnosa

med lastnikom in naročniki in nikakor ne Občine, ki s kabelsko televizijo ni imela in noče imeti nobene zveze. Seveda takšno sprenevanje na vseh koncih ne more trajati v nedogled. Nekdo na Občini ali na KS je za takšno stanje kriv, ker je v imenu občanov dal Yes electronicu določene pravice, ki nimajo z realno ceno nobene povezave. Znano je, da je hkrati z Jerovškom napeljavno antenskega sistema bistveno ceneje ponudil Elektro Turnšek iz Celja (ki tudi sedaj napeljuje kable v Gorici pri Slivnici po bistveno nižji ceni), pa so ga ti isti ljudje na Občini in KS, ki zdaj nič ne vejo in jih usoda našega denarja očitno tudi nič ne briga, zavrtili."

Kaj nameravate storiti?

"Počakali bomo še do prve seje Občinskega sveta, da vidimo, če se bodo zadeve spremenile, potem pa gremo v akcijo. Poskušali bomo pridobiti vso potrebno dokumentacijo ter nato pozvati vse naročnike CATV k bojkotu, s katerim bomo prisilili Jerovška, da nam bo priznal naše solastniške deleže v kabelskem sistemu, hkrati pa tudi začeli razčiščevati z občinsko upravo glede njene vloge in tudi njenih pristojnosti. Občinske uprave, ki dela v nasprotju z interesi občanov, ne potrebujemo. To jim bomo na nedvoumen način povedali še pred jesenskimi volitvami. Očitno bomo morali iti tudi na Ministrstvo za promet in zveze in če bo treba, še kam."

F.K.

Naročniki CATV Šentjur!

Vabim vas na ustanovni zbor Društva za zaščito naročnikov CATV Šentjur, ki bo v četrtek, 14. maja 1998 ob 19. uri v skupščinski dvorani Občine Šentjur!

Predsednica iniciativnega odbora: mag. Marija Budiša

Mesto Šentjur, urejeno, čisto...

Vendar pa zagotovo ne po dobri volji svojih prebivalcev, ki so se dokaj slabo odzvali na poziv vodstva mestne skupnosti na čistilno akcijo. Roko na srce: nisem nabolj pravi, ki bi lahko kritiziral, saj sem akcijo tudi sam zamudil (zaradi več ali manj neodložljivih opravkov), sem pa pohitel v upanju, da bom ujel vsaj zabavni zaključek akcije z golažem. Pa tudi s tem ni bilo nič, kajti malo po 14. uri na Mestnem trgu ni bilo več sluha ne duha o krkšnemkoli veselju. Torej sem se na hitro sprehodil skozi Šentjur in poskušal ugotoviti, kaj so moji someščani na tisto čistilno soboto 4. aprila postorili.

Struga Pešnice, ki je sicer osrednja šentjurska kloaka, je bila res razmeroma solidno osvobojena različnih odpadkov, ki so jo "krasili" še včerajšnji dan, toda še vedno obupno umazana. Tu tudi "sezonski čistilni nagon" meščanov kaj

dosti ni mogel pomagati. Nič kaj bolje ni bilo z Voglajno. Okolica blokov, zlasti še garaž zraven športnega parka, je očitno ostala nedotaknjeno zapackana. Tudi ropotija ob bazenski ograji in razmetani gradbeni material na parkirišču za kulturnim domom sta očitno del nenadomestljivega mestnega imidža. Pločevinke, vrečke vseh vrst, cigaretne škatle okrog igrišča za mali nogomet so ostali kot dokaz, da je to igrišče obljuden kraj. Tudi parka ob knjižnici in občinskega parkirnega prostora se ni nihče usmilil. Res pa je, da sem ob cesti videl 4 ali 5 polnih črnih vrečk, kar je pomenilo, da so se nakateri pobrigali vsaj za svoja dvorišča, če že ne za javne površine.

Tajnik KS g. Bebar je povedal, da so v štrih dneh odpeljali okrog 40 kamionov kosovnih odpadkov, sama sobotna čistilna akcija pa ni preveč uspela. Odziv

maščanov je bil zelo različen po posameznih delih naselja. Zagotovo pa naj bi bile najbolj pridne šole. Da je center Šentjurja čistilo okrog 40 občanov, mu pa seveda nisem verjel.

F.K.

*Bralcem ŠN želimo
prijetna praznovanja
dneva upora in
delavskega 1. maja!
uredništvo*

Imamo podvoz ...

Otvoritvena slovesnost, ki je bila ta petek, je povedala vse: Šentjurčani so ponosni nanj in so srečni, ker so ga dobili. Kar preko 1500 prisotnih - prišli so z vse občine, od Ponikve do Prevorja - godba na pihala, pevci, državna himna, serija vzhičenih slavnostnih govornikov (predsednik Mestnega sveta Erjavec, župan Malovrh, dekan mariborske gradbene fakultete Trauner, državni sekretar Hanželj in občinski svetnik Maruša), številni gostje (gen. direktor Slovenskih železnic Rekar, žalski župan Dobnik, funkcionarji in uradniki iz Državnega zbora), prijeten in sproščen nastop hruševskih šolarjev, pa zelo številna jurjeva povorka konj ter nato ljudsko rajanje na Tržnici, ob podvozu za navadne smrtnike, za sponzorje v Bohorjevi menzi, in za višji gostujočo državno in domačo nomenklature v Ipavčevi hiši, so le zunanji atributi tega slavlja. Še na nobeni otvoritvi šole ni bilo takšnega navala in veselja! Le nebo nam ni bilo naklonjeno, saj nam je praznični pomladni večer

pokvaril rahel dežek. Morda zato, ker občinski možje niso podvozu namenili tudi cerkvenega blagoslova. Redke kritične opazke (os podvoza je zamaknjena, zožitve na obeh koncih, naši gradbeniki so vendarle še šlampasti...) so se izgubile v evforiji odobravalnočih mnenj. Pripombe na desni zožitvi na obeh straneh podvoza so upravičene; ko sem v večernih urah malo hitreje prevozil podvoz, se je zlasti zožitev s hruševske strani pokazala kot dovolj nevarna past. Ampak to tokrat še ni motilo nikogar. Župan je sijal od zadovoljstva in se kot pav ponosno pomikal v gruči svojih gostov med množico svojih hvaležnih občanov, nič manj nista letala po zraku predsednik Mestnega sveta Erjavec in občinski svetnik iz Hruševca Maruša. Povsod je bilo opaziti zadovoljne in nasmejane obraze. Res je bil lep ta dan!

Kdaj se je pričela zgodovina podvoza, je težko reči. Verjetno takrat, pred dvema desetletjema, ko so bile zaradi zgoščenega železniškega prometa zapornice več zaprte kot odprte. Potem sta prišli leta 1994 obvoznica, dve leti za njo pa modernizacija železniške proge, ki sta stoletno pot proti Jakobu dokončno zaprla.

Prvi protestni shod so leta 1992 organizirali Hruševljani na železniški postaji. Takrat se še ni prav vedelo, ali hočejo hoditi preko železnice in ceste ali pod njima. Ko sta v ihti predvolilnega boja med Grdino in Malovrhom leta 1994 zrasla poleg magistralne obvoznice še obvoznica skozi Podgorje in most čez Voglajno, čisto nič pa se ni zgodilo na železniškem prehodu, je vse kazalo, da je podvoz za dolgo časa odpisan, pa čeprav sta oba volivna pretendenta za občinski prestol obljubljala tako nadvoz kot podvoz. Sitni duh Robija Maruše in še nekaterih soborcev iz Hruševca pa se ni vdal, pa čeprav so od zamisli podvoza praktično odstopili vsi, vključno z županom. Stari dolgovi na obvoznici, na šoli v Hruševcu in izgradnja Doma upokoјencev so kar nekaj let temeljito izsesavali občinski proračun in niso dajali prav obatavnih upov za Hruševce. Tudi Občinski svet je bil več ali manj večinsko prepričan, da je razpoložljivi proračunski denar krvavo bolj potreben na drugih področjih. Res pa je, da se je takrat govorilo še o zastrašujočih 400 milijonih tolarjev.

Preobrat se je zgodil, ko je Železnica, ki ji do takrat tega nivojskega križanja s cesto ni bilo kaj prida mar, zaradi modernizacije proge morala ugrizniti v svoj del kislega jabolka. Župan Malovrh pravi, da je to izključno njegova zasluga. Ko je tako za Šentjur ostalo vsega le za okrog 100 milijonov SIT stroškov, prvotni predračun pa so tudi sklestili skoraj za polovico, je postal podvoz uresničljiv. Kljub temu pa podvoz ni dobil zelene luči v Občinskem svetu vse dokler niso Sklad stavbni zemljišč in obe šentjurski KS prevzeli večji del tega stroška na račun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Gospa Kopova, vi ste občinski finančnik, kako je pravzaprav z denarjem za podvoz?

Ne morem reči še nič dokončnega. Gre za blagovni kredit izvajalca, skupaj z bančnimi stroški bomo potrebovali okrog 140 milijonov SIT. Od tega bo 47 milijonov zagotovil Sklad stavbni zemljišč, po 12 milijonov obe krajevni skupnosti in Cestno podjetje, okrog 7 milijonov pa naj bi zbrali podjetniki in občani. Za drugo bo verjetno moral poskrbeti proračun.

Lahko rečete kaj bolj konkretnega o prispevkih podjetnikov in občanov?

Morda le to, da so doslej vplačali okrog 10% te vsote. Bojim se, da bo sedaj, ko je podvoz zgrajen, kljub pogodbam težje izterjati preostanek.

Gospa Ratajeva, Vi ste vodja te investicije, kaj bi rekli o podvozu?

“Na tem projektu je bilo užitek delati. Dobre volje in posluha za vse probleme je bilo toliko, kot si jih lahko samo želiš, tako s strani Železnice, izvajalcev, Občine in občanov samih. Kjer govori samo stroka, težav ni.”

Kaj pa težave z zalivanjem vode?

“Bodo le ob morebitnih poplavih. Meteorne vode bosta avtomatsko izčrpavili dve črpaliki, njuna nadzorna signalna lučka pa bo pri prometniku na železniški postaji. Pred talno vodo imamo zaščito s kesonsko gradnjo in tudi z več kot meter debelo betonsko ploščo.”

Zakaj je sedanja izvedba skoraj enkrat cenejša od prvotne?

“Na mariborski Gradbeni fakulteti (projektant Trauner) smo pridobili drugačne projekte, ki pa bodo, vsaj tako smo prepričani, enako uspešni kot so bili prvi.”

Gospod Maruša, prosim za izjavo za ŠN?

“Ja, zelo sem vesel..., prosim počakajte pet minut, da se zberem!” In je odvihral dalje. Iz njegovih devetih nebes ga tega dne nisem uspel več poptegniti.

Gospod Cvikel, občinski svetnik iz Slivnice, Vi ste bili eden od redkih, ki ste na podvoz gledali s skepsjo. Kaj pravite zdaj?

“Seveda sem ga vesel. Ali ne bi bilo dolgočasno, če bi vsi mislili enako? Velika večina šentjurskih občanov bo pač dala denar za hruševsko manjšino. Od nadvoza seveda ne odstopam.”

Petek, 24. aprila, ko se je Šentjur spet združil, je trajal tja v pozno bučno noč in je gotovo bil tudi najbolj množičen, srečen in prazničen dan letošnjega jurjevanja. Podvoz je povsem zasenčil sv. Jurija.

Državna služba se spleča?

Kako plačuje svoje uradnike država nam pravzaprav ni znano. Sliši se le, da dobijo preveč, če pa je to le znana "fovšija", ali pa je v ljudskem glasu tudi zrno resnice, sem poskušal zvedeti pri direktorjih šentjurskih javnih zavodov.

Ker plače v javnih zavodih niso več uradna skrivnost, sem računal, da ne bo težko priti do njih. Pa sem se zmotil: do njih je še težje priti kot do plač občinskih funkcionarjev. Ker vodja oddelka za družbene službe na Občini g. Peperko o plačah v javnih zavodih ni vedel takorekoč nič, sem podatke o plačah direktorjev šentjurskih javnih zavodov, to so šole, Vrtec, Zdravstveni dom, Knjižnica, Cneter za socialno delo in delno tudi Javno komunalno podjetje, skušal dobiti pri članih svetov teh zavodov, ki jih je vanje deligiral Občinski svet. Presenečen sem lahko ugotovil, da člani svetov zavodov nimajo pojma (ali pa nočejo povedati), kakšne plače so dodelili direktorjem ustanov, ki naj bi jih pomagali voditi oziroma nadzirati v imenu ljudstva. Skartka, malo čudno funkcionira ta naša demokracija.

Najenostavneje se mi je zdelo, da kar potrkam na državljansko zavest posameznih direktorjev oziroma ravnateljev in jim dam priložnost, da sami povedo, koliko zaslužijo. Na vljudno pismo s pobožno željo, da bralcem Šentjurskih novic zaupajo, kako jih plačuje država, posebno razveseljivega odziva ni bilo. Le kaj je tem javnim direktorjem, mar so tako prepričani, da dobijo več kot zaslužijo, da jih je sram priti z zneskom pred državljane?

Ker se velika večina direktorjev ni odzvala na mojo prošnjo, sem jim pač na podlagi količnikov, ki so jih določila resorna ministrstva, po znanem receptu poskušal izračunati njihove mesečne plačice. Seveda bo tudi tu prišlo za določenih razlik, saj niti približno ni mogoče oceniti, po kakšni stopnji kdo plačuje dohodnino oziroma, kako ga njegovi podrejeni dodatno nagrajujejo.

Knjižnica Šentjur in Center za socialno delo

Edino direktorica Knjižnice gospa Cmokova in direktorica Centra za socialno delo gospa Jagrova nista zavijali svojih plač v kopreno skrivnostnosti. Gospa Cmokova je dejala, da njena bruto plača znaša 280 000 SIT, kar znese neto okrog 175 000 SIT. Moram reči, da je njen podatek takorekoč povsem enak tistemu, ki sem ji ga naračunal sam, kar pomeni, da je moja metodologija dobro prenesla preizkus.

Gospa Jagrova mi je tudi pokazala svojo plačilno listo in na njej je pisalo 336 000 SIT bruto oziroma 196 000 SIT neto.

Obema prav lepa hvala za soledovanje.

Ravnatelji osnovnih šol

Zvedel sem, da so na kolegiju obravnavali prošnjo ŠN, vendar, kot vse kaže, se niso odločili za javnost svojih plač. Kar pa seveda ni nobena posebna škoda, saj se jih da s precejšnjo verjetnostjo izračunati.

OŠ Dramlje - Čede: bruto 270 000 SIT ali neto okrog 170 000 SIT

OŠ Ponikva - Ratajc: 350 000 SIT bruto, neto 225 000 SIT

OŠ F: Malgaja - Gradišnik: 350 000 SIT bruto, 225 000 SIT neto

OŠ Hruševac - Gajšek: 310 000 SIT bruto, 200 000 SIT neto

OŠ Slivnica - Mestinšek: 300 000 SIT bruto, 200 000 SIT neto

OŠ Dobje - Krامل: 320 000 SIT bruto, 210 000 SIT neto

OŠ Planina - Petelinšek: 310 000 bruto, 200 000 neto

Vrtec - ravnateljica Zora Ketiš: 240 000 SIT neto

Kot kažejo izračuni je gospa Ketiševa na račun različnih dodatkov dala v koš vse ravnatelje osnovnih šol. Ker ima tudi dve pomočnici ravnateljice (do pred kratkim je imela celo tri), pomeni, da je vodenje Vrta zelo zahtevna zadeva. Naračunal sem ji 370 000 SIT bruto, oziroma 240 000 SIT plače. V koš ni dala le vseh ravnateljev OŠ temveč tudi praktično vse občinske funkcionarje.

Zdravstveni dom - Fidler Andrej: 600 000 - 700 000 SIT neto

Na pisno in ustno prošnjo dr. Fidler ni bil pripravljen povedati, kako debela je njegova plačilna koverta, kar bi lahko pomenilo, da tudi sam misli, da dobi preveč. Meril, po katerih mu odmerjajo plačo, ni bilo mogoče stakniti, očitno ima ZD zelo uspešne informacijske zapore. Bolj na osnovi ugibanj kot resnih izračunov je mogoče reči, da direktor šentjurskega Zdravstvenega doma zasluži več kot naš poslanec in župan. V primerjavi z drugimi direktorji javnih zavodov mu je treba šteti v dobro, da ima poleg direktorovanja še ambulantno in dežurstvo.

Kaj reči za konec? Morda le to, da država svojih podanikov ravno ne razvaja, mačehovsko pa se do njih tudi ne obnaša!

F. K.

Ponkovškemu pohodu na pot

Ponkovški majski pohod do Lovskega doma v Slatini privablja vsako leto več sprehoda in družabnosti željnih pohodnikov, kar je gotovo zasluga prizadevnih organizatorjev. Le dogajanje na cilju mi ni všeč.

Mene in morda še koga moti tamkajšnje tekmovanje lovcev v streljanju na glinaste golobe. Opazoval sem direndaj okrog Lovskega doma in dobil občutek, da je streljanje namenjeno bolj samamu sebi in pa seveda lovcem, in le tu in tam je morda otroke zanimalo nevarno pokanje pod domom.

Menim, da smo Slovenci miroljuben narod, kar pomeni, da ljubimo mir in tišino tudi v naravi. Toda, kako to na Tičnici, kjer se naši fantje v opremi, kakršno vidimi v nasilnih filmih o Rambu (vsaj lani je bilo tako, kljub temu, da vemo, kakšna je lovška obleka), kondicijsko izčrpavajo s streljanjem in si z maligani izdatno pomagajo do uspeha.

Naj pohod izzveni naravi prijazno, ne pa izživljuje nad naravo! Da o tem, da bi lahko katera od svinčenk končala tudi v telesu radovednega otroka, niti ne govorim. Pa nikar si tudi ne zatiskajmo oči, da so svinčenko koristne tam, kamor padejo na zemljo.

Vsem želim, da na pohodu preživite lep dan, si spočijete oči na zeleni naravi, ki je brez lovcev še bolj zelena.

C.Z.

Zakaj Resevna prestavlja svoje trgovce?

Kar precej razburjenja je povzročila premestitev kompletne posadke iz Sampostrežbe na Ponikvi v trgovino Šentjur.

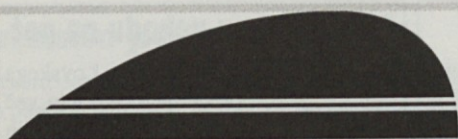
Ljudje so ugibali, kaj neki se dogaja? Gre morda celo za kriminal ali za kaj drugega?

Odgovor smo dobili pri g. Gorinšku, vodji kadrovske službe pri Resevni:

"Ne, nič posebnega ni. Gre za začasne premestitve, takorekoč za dodatno izobraževanje zaposlenih v šentjurski centralni samopostrežbi. Določeni poslovni rezultati in tudi pripombe kupcev so pokazali, da je potrebno našo ponudbo bolj izenačiti po vseh krajih."

Hm, pa recimo, da je tako.

F.K.

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTINŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLASSE
CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene
in za večje nakupe
BREZPLAČNA dostava na dom

☎ 063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST

I. IN II. KLASA

Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰, OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

Gostišče in pizzeria

Tel.: 063/411-316
Ul. mesta Grevenbroich 13, Celje

PESTRA GOSTINSKA PONUDBA:

- bogata izbira pic -
- kmečki krožnik -
- pečene krače -
- darovi morja -
- malice -
- kosila -
- jedi po naročilu -

SPOZNAJTE NOVI ŠENTJURSKI LOKAL!

Zadovoljni vinarji

Tako kot vsako leto so šentjurski vinogradniki in vinarji tudi letos v začetku aprila, to je pred jurjevanjem, ko po tradiciji pred farno cerkvijo dajo v pokušnjo svoj pridelek širšemu šentjurskemu občestvu, uradno testirali svoje lanskoletne vinske dosežke. Prinesli so 108 vzorcev vina z vse občine, ki jih je sedemčlanska komisja enologov, največ jih je bilo iz Kmetijskega zavoda Maribor, strokovno ocenila in tudi povedala svoje mnenje o šentjurskem vinarstvu. Ocenjevanje vin sta brezhibno organizirala Kmetijska svetovalna služba in Društvo vinogradnikov Šentjur.

Presenetljivo je, da samo ocenjevanje, ki sicer poteka skorajda obredno in v grobni tišini - vsaj v začetku, dokler so promili v krvi še nizki - med vinogradniki ni zbudilo večjega zanimanja, kar je pravzaprav škoda, saj so enologi bili po končanem delu dokaj radodarni s svojimi nasveti. Aci Urbajs in Milan Čretnik sta bila menda edina, ki sta vestno poskusila vse vzorce, jih ocenila in tudi primerjala z ocenami komisije. Moram priznati, da sta se izkazala in le v nekaj primerih se je njuna ocena bistveno razlikovala od komisijske. Urbajsu pa se je enkrat le nekoliko zareklo: svoj chardonay,

Prijetno so me presentili laški rizlingi. Res so lepa in primerna vina.

Beli pinoji bi, z izjemo vzorca 72a, morali dati več. Imate zelo dobre, sortne in ustrezno negovane kernerje, odlično kletarjene chardonaye (ki sicer še niso povsem zreli in bi čez mesec ali dva dosegli še višjo oceno), med sauvignoni moram pohvaliti vzorce 85 in 88, prav visoko pa je tudi sivi pinot. Med rumenimi muškati sta med tremi vzorci kar dva vrhunska, renski rizling se je kot sortno vino odrezal nekoliko slabše."

Za vina pozne trgatve je g. Jager uporabil same superlative: chardonay - vrhunsko; kerner - izredno vino; renski rizling (vzorec 100a) - res izredno; laški rizling - čudovito, kerner (posebno, slamnato vino) - fantastično, bogato, polno duše in telesa.

In še ena modrost iz ust g. Jagra: sonce je vinu oče, zemlja mati, kletar pa usoda!

G. Topolška, vodjo Zlatega griča iz Konjic sem zaprosil za primerjavo s konjiškimi vini:

"Morda smo v Konjicah le nekoliko pred vami. Prezgodnje trgatve, prevelika obremenitev trsov in tanjša vina so vaše hibe."

Predsednik komisije Beloglavec:

"Letnik je bil odličen, kletarji pa nekateri zelo dobri, drugi zelo slabi. Preveč se meša, preslabo se kletari. Vsa ocenjena vina bi lahko imela precej višjo oceno. Pri sortnih vinih je kvaliteta bistveno višja. Samo ocenjevanje je bilo odlično in profesionalno pripravljeno, komisija pa je morda bila nekoliko bolj raznolika, vendar še vedno dovolj uglasena. Razlike do dveh točk so nekaj povsem sprejemljivega."

Jožica Jesenek, analitičarka iz Slov. Bistrice:

"Očitno je na vašem območju možno pridelovati vrhunska vina, ki nudijo nekaj več. Čestitam! Ko je letina dobra, je treba več delati tudi v kleti!"

Po zaključnih govorancah sta se nekoliko glasno spopadla predsednik Društva vinogradnikov Martin Hajnšek in Milan Čretnik. Čretnik je opozoril na težave s trženjem, predlagal delo na enotni blagovni znamki, Hajnšek pa je zatrjeval, da so do poletja vedno vsa kvalitetna vina prodana, in da težav ni.

Aci Urbajs, šentjurski mestni viničar in tudi pridelovalec najvišje ocenjenih vin, je

Vinogradniki so "pomagali" ocenjevalni komisiji

Sam postopek ocenjevanja je ustaljen. Vsak enolog dobi vzoreček iz oštevilčene steklenice, ga najprej oceni na oko, temeljito povonja, poskusi enkrat, včasih dvakrat, nekateri napravijo požirek, večinoma pa vino izpljunejo v poseben vrček. To pljuvanje v začetku sicer izgleda nekoliko neokusno, toda človek se navadi tudi tega, zlasti še potem, ko tudi sam poskusi 30 ali 40 vzorcev. To vem iz lastne izkušnje, saj sem ob navedenih številkah, ki so sicer predstavljale komaj tretjino, bil že kar brezbrizno židane volje.

Vsak ocenjevalec oceni vino s točkami od 14 do 20, oceno zapiše na listek, spremljajoče službe nato izločijo najvišjo in najnižjo oceno ter iz preostalih petih izračunajo povpreček. Vina, ocenjena z manj kot 14 točkami, so neprimerna za promet, ocene nad 18 pa označujejo vrhunska vina. Postopek teče razmeroma hitro in v treh urah je bilo vseh 108 vzorcev pod steho.

ki ga ni prepoznal, komisija pa mu je dala 18,6 točk, je kritično ocenil: nekaj me moti, menda preveč sladkorja..., 18,3 točke pa mu je vseeno prisodil! Trunkel, Gajšek, Pušnik, Kolar in še nekateri so omagali bistveno prej. Prav zadovoljen sem bil tudi sam, saj sem po nekaj deset vzorcih že dobil dokaj soloiden občutek, kaj je dobro vino.

Predsednik komisije mag. Beloglavec je končno oceno prepustil najstarejšemu članu komisije g. Jagru:

"Očitno je, da je letnik 97 boljši od predlanskega. Pri mešanih belih vinih sicer ni bistvenih odstopanj, trgatve so še vedno prezgodnje, vina pa "pretanka". Tudi precj kletarskih napak je še opaziti. Vino se ne kvari v vinogradu, temveč v kleti.

Pri rdečih vinih je opazen napredek. Modra frankinja in šipon sta zelo v redu.

povedal: "Očitno predobro ocenjujemo sladka vina in ne znamo ceniti harmonije okusov suhih vin. Ocenjevanje teče prehitro. Sama številka ne pomeni dovolj, potrebovali bi opisne ocene. Tudi prevelike količine vzorcev (danes jih je gotovo bilo preveč) je nemogoče objektivno oceniti."

In še rezultati ocenitve:

Mešano belo:

Ocenjenih je bilo 47 vzorcev, najvišjo oceno 17,60 so dobili trije vzorci in sicer: Vinko Ravnak (vinograd v Dramljah), Vinko Žmaher (Babna gora) in Anton Trunkl (Gora). Za njimi so se uvrstili Martin Hajnšek (Rifnik) - 17,48 ; Alojz Šibal (Videž) - 17,46 in Jože Mastnak (Gora) 17,38.

Mešano rdeče:

Ocenjeni so bili 4 vzorcev, najvišjo oceno pa je dobil Jože Vitasovič (Sv. Štefan).

Modra frankinja:

Med sedmimi vzorci sta najvišjo oceno dobila Simon Tisel (Virštanj) 17,30 in Janko Senegačnik (Grušce) 17,18.

Beli pinot (4 vzorci):

Martin Zdolšek (Vrh pri Šmarju) 18,20

Laški rizling (10 vzorcev):

Janko Majcen (Sladka gora) 18,02 in Jože Pušnik (Sv. Štefan) 18,0

Kerner (9 vzorcev):

Janez Čokl (Bela gora) 18,24, Jani Janežič (Pletovarje) 18,06

Chardonay (6 vzorcev):

Jože Pevec (Slatina) in Janko Zdolšek (Dolga gora) 18,26

Aci Urbajs je po stotih pokušinah še vedno čvrsto sedel za mizo

Sauvignon (5 vzorcev):

Vinko Martinčič (Imenska gorca) 18,20, Anton Čokl (Bela gora) 18,08

Med drugimi vrstami (po eden ali dva vzorca) so bili najboljši: Sivi pinot 18,32 - Ivanuša Stanko (Rifnik); traminec 18,40 - Janez Čokl (Bela gora); rumeni muškata 18,20 - Vinko Martinčič (Imenska gorca); renski rizling 17,98 - Janko Zdolšek in Franc Pevec (Breška gorca).

Med vini poznih trgategv: chardonay 18,54 - Janko Zdolšek (Dolga gora), kerner 18,62 - Aci Urbajs (Rifnik); renski rizling 18,34 - Vinko Martinčič (I. gorca); laški rizling (izbor) 18,54 - Vinko Martinčič; chardonay (izbor) 18,72 - Aci Urbajs; kerner (slamnato vino) 18,84 - Aci Urbajs.

In kdo so torej naši najboljši vinarji?

Če število najvišjih ocen med posameznimi vrstami kaj pomeni, potem je to s po štirimi najvišjimi ocenami Vinko Martinčič. Po tri najvišje ocene imata Janko Zdolšek in Aci Urbajs, po dve pa Janez Čokl. Pri tem je treba upoštevati, da ima Aci Urbajs tri absolutno najvišje ocene, zaradi česar bi ga veljalo razglasiti za prvega med najboljšimi.

F.K.

Veselo tudi v Društvu invalidov Šentjur

V restavracijskih prostorih hotela Alpos se jih je zbralo preko 100. Prišli so na svoj občni zbor, ki pa je bil pravzaprav bolj namenjen praznovanju materinskega dne.

Predsednik društva g. Ciril Laubič je povedal: "Naše društvo šteje preko 800 članov, od tega so večina invalidi od I. do III. kategorije, imamo pa tudi nekaj podpornih članov. Takole okrog 300 se jih kar redno udeležuje naših aktivnosti, tiste, ki ne morejo sem, pa tudi ne pozabimo. Mnoge obiščemo vsaj za novo leto. Skupaj se dobimo za staro leto, za materinski dan, hodimo na izlete, prirejamo tudi športna tekmovanja. Cilj našega društva je predvsem, da nekaj naredimo za ljudi, za njihovo dobro voljo. Res je, da imajo nekateri invalidi, na primer kmečki, hudo male invalidnine, toda verjetno bolj kot materialno podporo ti ljudje potrebujejo življensko radost in tu jim skušamo pomagati. Pomoči psihologov ne potrebujemo, ker smo sami svoji psihologi.

Kako je z društvenimi financami?

"Približno polovico zberemo sami, okrog 400 000 SIT pa nam da Zveza. Za malo pisarno, ki jo imam na Mestnem trgu in za naše poslovanje je dovolj, za resnejšo materialno pomoč članom pa seveda ne."

Družabno srečanje je popestrila njihova pevska skupina "Korajža velja". Sedem pevk, ki jih ja lani spravila skupaj gospa Krista Hvala, najstarejša med njimi gospa Voga, ki je nato zapela solo še Lepo vigred, ima "samo" 84 let, je zapela dve stari slovenski pesmi, posvečeni materam, 82-letni Rudi z Grobelnega pa je zaigral na

ustno harmoniko. Še posebej so se z darili spomnili prisotnih mater, ki so rodile največ otrok. Prva dama dneva je bila Cecilija Matko z 11 otroci.

"Korajža velja" - med nastopom

Po bogatem skupnem, kosilu so se oglasili plesni zvoki tria Knez, ki so mnoge zvabili na plesišče. Veseli in zadovoljni obrazi so pokazali, da tudi tisti, ki jim nagaja zdravje, znajo ceniti lepoto življenja.

F.K.

Velika noč

Cvetna nedelja

Lahen dež, ki je tisto nedeljsko jutro umil zimske trate, je cvetno nedeljo napravil še bolj praznično kot številne pisane butare in pušeljci, ki so se zgrinjali k cerkvam z vseh strani. Z avtomobili seveda in ne tako kot nekoč, v pisanih procesijah.

Farna cerkev sv. Jurija je bila nabito polna. Pokukal sem s fotoaparatom skozi priprta vrata, a me je soprana vročica takrekoč butnila nazaj ven na plano. Sicer pa je tudi zunaj pred cerkvijo bilo enako živahno. V množici, ki se je drenjala za blagoslov pred cerkvijo nisem opazil nič posebnega: klasične butare, nekaj šib, pušpanj, obvezno cvetoča vejica drena ter pisani takovi. Pomaranče in jabolka več niso v modi. Pa tudi butare velikanke ne, le male otroške butarice in tu in tam v rokah kupljena oljčna vejica.

Na Ponikvi je bilo bolj praznično. Kljub vetru in posameznim dežnim kapljicam je slovesnost bila zaunaj pred cerkvijo. Gospd Herman je znal ustrezno spodbuditi svoje farane, da so z dvignjenimi butarami in oljčnimi vejicami prepevajoč Hosano šli v sprevedu okrog cerkev in nato v cerkev k službi božji. Želja po dokazovanju je očitno minila tudi Ponkovljane; še največjo butaro je nosil eden od petnajstih ministrantov, ki so v belih oblačilih spremljali procesijo, pa še ta ni bila višja od treh metrov. Sitarjeve moške s Ponkvice, ki so se še lani postavili z več kot dvajsetmetrsko butaro, je tokart zastopal le še najmlajši Uroš s skromno butarico, kakršne so imele v rokah ponkovške deklice. Zanimivo je, da tudi nošenje butar, ki je nekoč bilo takorekoč izključno moško opravilo, zdaj prevzemajo deklice. To opaženje je bilo na Ponikvi še posebej izrazito.

Velika sobota

Dogajanja velikega tedna so se stopnjevala v soboto, ko se je pravzaprav že pričelo praznovanje Krustusovega vstajenja. Spet lepo umit praznični pomladni dan! V raznašanju blagoslovljenih gob v zgodnjih jutranjih urah so iznajdljivi fantje že zavohali biznis. Prijeten vonj tleče gobe je napolnil marsikatreo hišo s prazničnim vzdušjem. Pušnikov Primož jo je prinesel tudi v našo hišo.

Cvetna nedelja na Ponikvi

Ob 10. uri je bil v župni cerkvi prvi blagoslov živil. Cerkev se je kmalu napolnila, pravega razkošja velikonočnih košaric pa skorajda ni bilo.

Prej bi lahko rekel, da so praviloma sicer pletene toda razmeroma s skromnimi prti pokrite košarice služile bolj praktičnim namenom kot velikonočni prazničnosti. Nekaj prtičkov pa je vendarle bilo prav lepo izvezenih in okrašenih s pomladnimi motivi, ne pa z velikonočnimi simboli. Križev pot, ki ga je uvodoma zdeklamirala večja skupina deklet in fantov, oblečenih v bunde in superge - kar z nostalgijo sem se spomnil mladih dni, ko je velika noč pomenila tudi vsaj praznično, če že ne novo obleko - ni bil čisto pravi. Morda tudi zaradi ozvočenja, saj večji del prečitanege teksta nisem razumel. Okroglolični in korpulentni kaplan je obred nadaljeval z lepim in močnim glasom, toda žal le rutinsko. Nič

K Ahacu je prinesla "žegn" tudi predsednica občinskega sveta

novega, nič filozofskega nisem slišal. Za slednje je očitno treba iti na Ponikvo. Radovedno sem v množici zaman iskal morebitne nekdanje "rdeče", pa "tovariše in tovarišice" iz šol. Celu nobenega krščanskodemokratskega občinskega funkcionarja ni bilo opaziti.

Ob 14. uri sem bil pri blagoslovu živil v cerkvi sv. Rozalije. Obred je vodil g. dekan Zemljič, ki tudi ni tvegala oziroma vanj vložil nekaj več. Pričakoval sem prisotnost tudi župana in njegove družine, a je prišla le "mati županja", ki pa s svojo garderobo in košarico ni odstopala od "proletarskega" povprečja. Okolica Sv. Rozalije ni bila prav nič praznična.

Še najbolj praznični so se mi zdeli verniki, ki so prinesli živila k blagoslovu k sv. Ahacu v Stopčah. Med njim je bilo nekaj izzivajoče elegantnih deklet in gosa. Establišment je tu zastopala predsednica Občinskega sveta gospa Osetova, njen sinek pa je bil tudi ponosni ministrant g. Zemljiču.

Domov grede je bilo slišati prve detonacije v pozdrav veliki noči. Bilo jih je bistveno manj kot prejšnja leta in vse kaže, da se tudi ta evforija, ki je izbruhnila takoj po "pomladanski osvoboditvi", počasi umirja.

To je le nekaj zunanjih velikonočnih utrinkov. Škoda, da ni nikogar, ki bi hotel kaj napisati tudi o letošnji vsebini tega največjega krščanskega praznika.

Velika noč na Kalobju

Na moje presenečenje se je izkazalo, da bo vse skupaj trši oreh, kot sem si predstavljala. Pa ne zato, ker bi nas Balu (mimogrede, to je skavtsko ime gospoda kaplana) slabo poučil o velikonočni simboliki, o barvah in podobnih zadevah. Sploh ne.

Velika noč je največji katoliški praznik in poleg božiča tudi eden redkih, ki med ljudmi povzročijo nekakšno splošno praznično evforijo. Prazniki

gor ali dol, vsekakor pa ni tiste sproščene veselosti, ki razsaja ves december in se ga drži še cel januar. Morda je to posledica zavesti, da odrešenik tokrat umira, da trpi zaradi pokvarjenega človeštva, ki slej ko prej pozabi na vse vrednote in tisto, kar bi naj bilo že v človeški naravi zapisano kot hvale in posnemanja vredno. Očitno je to čas, ko vsak nekje v sebi pomisli; a je mogoče, da sem tudi jaz samo človek, z vsemi napakami in slabostmi vred?

No ja, sicer pa še vedno pišem o praznikih, če je videti, da me je malo zaneslo.

Začelo se seveda že z štiridesetdnevni postom, ki pa je prišel in odšel bolj neopazno. Le na pepelnico

sredo in veliki petek so mnogi ugotavljali, da meso še bolj diši, kot kakšen drug dan. Saj veste tisto o prepovedanih sadežih, ki so bojda najslajši. Vsekakor pa - ena proti nič za vegetarijance!

Potem pa so prišli trije veliki dnevi. Na Kalobju so minili za spoznanje bolj ceremonialno kot ponavadi in videti je bilo, kot da so ljudje vse tiste priprave a la kuhanje, pospravljanje in nakupovanje zorganizirali v korist verskih obredov.

V soboto zjutraj so mladi fantiči raznesli po vaseh blagoslovljen ogenj. Pa nisem čisto prepričana. Če namreč ne bi bilo malega Blaža, bi se spraševala, če teh zadev po novem niso ukini. Pa bi bilo škoda -

vonj po prižgani lesni gobi v jutru velike sobote je namreč nekaj, kar človeku ostane, ko se spomni na domače ognjišče.

Sobota potem navadno mine v pripravah, kar pomeni, da se v loncu kuha že dolgo za to odmerjen kos mesa, družinski člani si ogledujejo trdovratno barvo, ki je namesto na jajcih pristala še marsikje drugje (če seveda niste našli kake bolj natur variante) in še in še. O prenašanju ne bom govorila, sicer pa so zadnjič na radiu RGL ugotovili, da se je potres zgodil prav zaradi povečane teže Slovencev, ki je naša ljuba zemlja ni mogla več prenašati.

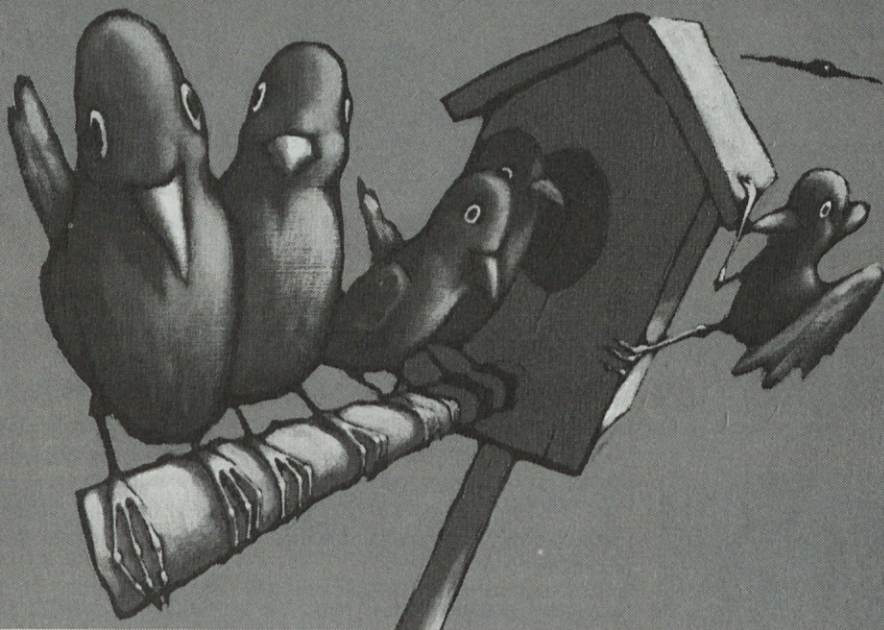
Kakorkoli že; dandanes ko je post res bolj retoričnega značaja, je verjetno mnogo bolj kot nedeljski "žegn" pričakovan velikonočni ponedeljek. Takrat hodijo po svetu potujoči dobrotniki, ki tu in tam pozabijo kakšno pisanko. Če ste se odločili, da boste kak običaj opustili, se prosim nikar ne odločite za tegale. In ko smo že ravno pri običajih. Cvetna nedelja je minila dokaj brez pretresov. Zdi se kot bi bilo fantičem in fantom vseeno, če ima sosed večjo butaro. Kam za božjo voljo je šel ves tekmovalni duh. Prav dobro se še spomnim, kako so včasih stali spredaj v cerkvi z butarami. Seveda je bila vedno ena največja, potem pa je tista zraven malo zrasla, pa je sosednja malo zrasla, pa spet prva. Tam nekje pri treh metrih so pa družno ugotovili, da jih roke že preveč bolijo. Letos je bila verjetno edina omembe vredna butara tista, ki jo je prinesel Mlakarjev Tonči. Tonči že nekaj let prinaša največjo butaro in očitno so ostali obupali nad tako konkurenco.

Tudi pri žegnju jedil je prevladal šik videz nad tradicijo. Veliki jerbasi so se očitno morali umakniti malim, šik košaricam, kar pa je konec koncev razumljivo, saj so deset in več članske družine že prav ogrožen, če ne kar izumrl pojav.

Prazniki so mimo. Upam, da ste si opomogli od vseh dobrot in seveda dobili kakšno lepo pisanko. Če ne, pa upajte na boljše čase naslednje leto.

Saška Teržan

Kdor je z majhnim zadovoljen, odslej ne bo več.

Stanovanjska posojila v Banki Celje so odslej tako ugodna, da si lahko tudi Vi privoščite več.

Stanovanje, hiša, zemljišče... vse to Vam je dosegljivo s stanovanjskim posojilom po obrestni meri od T + 6,25% dalje. Posojilo Vam je na voljo za obdobje od 1 leta do 15 let. Do 20% posojila lahko koristite v gotovini.

Oglasite se v Banki Celje, kjer Vam bomo z veseljem ponudili pravo rešitev. Izračunajte si svoje posojilo tudi na Internetu: <http://www.banka-celje.si>. Vabimo Vas ne glede na to, če ste komitent ali pa boste to postali.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Kmetijska zadruga - enotni in uspešni

Na občnem zboru KZ, ki je bil 27. marca v kulturnem domu v Gorici pri Slivnici, se je zbralo le nekaj čez 90 članov Zadruga od 397, kar je pomenilo, da so ga morali pričeti z enournim poslovnim zamikom. Med gosti so bili tudi predstavniki Mlekarnice, Jurmesa, župan Malovrh in predsednik Zadružne zveze Vrisk.

Podana poročila so pokazala, da v Zadruzi vlada popolno zadovoljstvo. Predsednik UO Simon Tisel je poudaril, da v UO ni bilo konfliktov, podobno je bil poln pohval tudi predsednik Nadzornega odbora g. Belak. Še bolj je bil zadovoljen edini razpravljalec po poročilih g. Voga: "Nobenih pikrih besed ne bo, kot nekateri pričakujejo. Imamo vzorno, pridno in pošteno vodstvo. Direktor Pušnik je možak, s katerim nihče ne more pometati. Potrebno mu je potrditi mandat! Poslovanje z dobičkom je lep uspeh, zlasti še, če vemo, da so nam nekateri prerokovali hiter propad..."

Iz podanega poslovnega poročila direktorja Pušnika sem razbral, da je Zadruga odkupila 5,7 milijona litrov mleka, kar predstavlja povečanje za 7%, povprečna odkupna cena je znašala 51,6 SIT, Zadruga je zagotavljala plačilo v 23 dneh. Povprečno je mleko oddajalo 443 kmetovalcev (zmanjšanje za 8%).

Odkup pitane govede se je zmanjšal za 9%. Odkupili so 1825 glav, od tega je Jurmes vzel 70%. Jurmes je plačeval v 35 dneh, zadruga pa svojim članom v 30 dneh.

Odkupili so 4300 m3 lesa (+6%) in povečali vloge v kreditno hranilni službi za 23%. Trgovina je povečala svojo realizacijo za 10%.

Zadruga je ustvarila 1,8 milijona dobička; 50% so ga namenili za rezerve, 35% za družabnost in 15% za investicije.

"Uspešnost Zadruga je odvisna od uspešnosti kmetov. Le zadruga lahko zagotovi ustrezno povezanost kmetov, neposredni aranžmaji predelovalne industrije le slabijo naše pozicije! Delali smo vestno in pošteno", je bil kategoričen direktor Pušnik.

Razprave po poročilih ni bilo.

Od gostov je prvi spregovoril župan Malovrh, ki je predstavil evropske dileme slovenskega kmetijstva in se pohvalil z velikim razumevanjem šentjurske Občine, ki naj bi v času njegovega mandata zelo veliko naredila za kmetijstvo.

Kaj več sem skušal zvedeti pri prisotnih članih, toda tudi ti so bili sila skrivnostni. Zdolšek iz Okroga, Belak iz Dramelj, Fidler iz Boletine so me odpravili po najkrajšem postopku. Čisto nič niso imeli povedati.

Nekaj stavkov je povedal g. Marjan Bevc iz Krivice: "Zadruga je čisto v redu, težave pa so s klasiranjem živine v klavnici. I. klase za kmete

skoraj ni, klavnica pa meso prodaja po istih cenah! Premalo je pomoči za kmete."

Vinko Žmaher iz Nove vasi: "Prizadevanja, da bi marže znižali samo večjim kmetom, smo na UO zavrnil. Marže naj bi bile nižje za vse kmete, ko bo urejena trgovska mreža. Kako dela uprava? Upam, da dobro. Sam sem zavrnil kandidacijo za člana UO. Naša mesta naj prevzamejo mladi."

Volitve niso prinesle nič pretresljivega. Z "avtomatiziranim" volivnim sistemom (tisti, ki ni dobil dovolj glasov za UO, je postal član UO HKS) so si izvolili tudi rezervno vodstveno garnituro, tako da predčasnega volivnega zbora zadržnikov ni pričakovati. V borbi za mesto predsednika UO je prejšnji predsednik Simon Tisel prepričljivo premagal svojega konkurenta Jožeta Mastnaka. V UO so bili izvoljeni: iz ZE Šentjur Franc Vengust in Martin Trebovc, iz ZE Ponikva Jani Žnidar in Janko Podkrajšek, iz ZE Dramlje Jani Guzej, iz Slivnice Marjan Bevc, s Planine Franc Bohinc in iz Dobja Franc Leskovšek.

Med prisotnimi sem slišal pripombo, da je UO izvoljen povsem po meri direktorja Pušnika in da so večji kmetje izrinjeni iz vodstva Zadruga. Zadruga, ki naj bi se držala nad vodo tudi s prodajo zadržnega premoženja (zemljišča za Istrabenz, stavba s kuhinjo...), vse bolj prehaja v roke zaposlenih in polkmetov.

Kaj reči o dogajanju na zadružnem občnem zboru?

Zadovoljstvo vodstvenih struktur in pasivnost članstva sta vsaj za moje pojmovanje prej nekoliko zaskrbljujoča kot navdušujoča. Ker sem se na občni zbor moral povabiti kar sam in se mi je zdelo, da vodilni sploh niso bili veseli morebitne publicitete, so bili moji pomisleki še večji. Celo nad maržami, ki so navadno bile vroča tema razprav, in težkim stanjem v kmetijstvu, ni nihče tarnal. Tudi podatka, da ima Zadruga na 13 članov enega uslužbenca in je v lanskem letu povečala stroške upravljanja za 15%, ni nihče komentiral. Morda tudi zato, ker Zadruga v poslovnem smislu res postaja očitno vse bolj trgovsko podjetje in posredno vse bolj finančno obvladuje svoje člane? Kdo bi vedel?

Morda pa se v KZ Šentjur res cedita med in mleko!

F.K.

Tudi letos uspešni

Državni proračun za leto 1998 je sprejet in z njim tudi razočaranja ali izpolnjena pričakovanja. V osnutku proračuna je bila občina Šentjur kar precej odrinjena, zato je bilo potrebno vložiti amandmaje, jih utemeljiti, prepričati strokovne sodelavce na ministrstvih in svoje poslanske kolege, zlasti iz pozicije, o upravičenosti zahtevkov.

Vlada je povzela večino naših zahtevkov, nakatere v celoti, druge delno, ali pa je sklenila, da postavke ostanejo odprte za naslednji proračun.

Za Dom upokoencev smo dobili 153 milijonov SIT, kar je dovolj za dokončanje gradbenih del. Za opremo je že dogovorjen kredit na Ministrstvu za delo na račun postavke za naslednje leto.

Za VDC je namenjenih 5 milijonov SIT. Dogovarjamo se tudi za obnovo 1. nadstropja, kar pa bo zahtevalo več sredstev.

Za šolo na Prevorju je letos rezerviranih 15 milijonov. Preko 100 milijonov bo kreditiral izvajalec, sredstva za ta kredit pa bosta morali zagotoviti občina in država v naslednjih štirih letih.

Za cesto Črnlolica - Lesično bo šlo 140 milijonov SIT. S tem denarjem bo dokončana modernizacija ceste do občinske meje s Kozjem.

Cesta proti Sevnici je kljub prizadevanjem dobila samo 5,5 milijona, bolj uspešni pa smo bili s cesto Jurklošter - Dežno, ki je za most in obnovo dobila 45 milijonov SIT.

Na drugih cestnih odsekih je bilo manj uspeha: Dramlje - Žiže (1,7 milijona SIT) in nadvoz čez železnico (1 milijon). Pri zadnji postavki je tudi dogovorjeno, da se v primeru modernizacije železniške proge proti Grobelnemu lahko začnejo dela z nasipom.

Pri zahtevku za povrnitev dolga za obvoznico - na dan 31. 12. 1997 ga je bilo za 48,5 milijona, pa razumevanja ni bilo. Tu bomo zahtevek ponovili, morda pa tudi pričeli s pravnim postopkom.

V maju bo sprejet tudi občinski proračun in upamo lahko, da bo letošnje leto uspešno.

Jurij Malovrh, župan in poslanec

Tudi Lipa v korak s tekmeči

Trgovcem očitno kaže dobro: v zadnjem letu so se temeljito prenovile in tudi razširile vse štiri vodilne šentjurske trgovske hiše. Resevni, Jagru in KEI se je zdaj pridružila še Samopostrežba Lipa v središču mesta.

Otvoritev prenovljene samopostrežbe je bila v ponedeljek, 6. aprila ob 10. uri dopoldne. Vse je potekalo okviru prijaznih trgovskih manir: pred trgovino pevski nastop Janija Pirša, v trgovini zakuska za kupce, pet nagrad za prve resenjske kupce (nad 10 000 SIT) in sprejem za goste in bivše zaposlene. Slednji se je sicer zgodil bolj po proletarsko kar v skladiščnem prostoru, a je povabljenim očitno nekaj le pomenil. Med njimi sem opazil bivšega poslovođjo Babiča, direktorja Jurmesa Štiglica, Ščureka iz Alposa, direktorja ZD Fidlerja, direktorja KZ Pušnika, g. Drameta iz Celja ter nekatere izvajalce obnovitvenih del. Od konkurenčnih firm ni bilo nikogar. V trgovini se je trlo radovednih kupcev, nekateri so prišli tudi iz okoliških krajev, in so z zadovoljstvom ogledovali nov Lipin lokal.

Direktor Lipe g. Kolar: "Posodobili smo prejšnjo trgovino, jo temeljito prenovili, nabavili novo opremo (Alpos), hladilno

tehniko, samopostrežno nabavo sadja in zelenjave in, kar je še najpomembneje, smo prvi v Šentjurju, ki smo v celoti prešli na

V Lipi se dobi prav vse?

kodni sistem: Pri nas ne bo nič več dolgotrajnega tipkanja po blagajni, zagotovljena je maksimalna korektnost zaračunavanja, pa še vsak dan bomo imeli celovit pregled nad poslovanjem, kar nam bo omogočalo optimalne poslovne postopke. V obnovo 200m² velikega trgovskega lokala je Lipa vložila okrog 15 milijonov SIT. Pričakujem, da se nam bo investicija povrnila v treh letih."

Kako ocenjujete šentjursko trgovsko ponudbo? Kako boste rešili težave s pomankanjem parkirišč?

"Z ozirom na veliko število brezposelnih in na manjšo kupno moč našega prebivalstva, bo že kar tesno. Pa še velike trgovske hiše v Celju, Interspar, Baumax ... imamo takorekoč pred nosom. Čeprav trdim, da je naša ponudba boljša, ljudje žal bolj zaupajo tujim trgovskim hišam.

S parkiršči imamo res težave. Poskušali se bomo dogovoriti za razširitev parkirišča na parcelo, kjer zdaj stoji časopisni kiosk, najmanj 10 parkirišč pa bi lahko imeli tudi na pločniku pred trgovino, če bi odstranili drevesa, ki zdaj tu bolj životarijo kot rastejo."

F.K.

KREKOVA BANKA

**ZA
VAS**

VI SAMI NAJBOLJE VESTE, ZA KAJ POTREBUJETE DENAR.

Z ugodnimi potrošniškimi krediti smo v Krekovi banki poskrbeli, da ga boste kar najhitreje in brez nepotrebnih zapletov tudi dobili.

- ♦ TAKOJŠNJE REŠEVANJE VLOG ♦
- ♦ ZAGOTOVLJENA DISKRETNOST ♦
- ♦ NIZKA OBRESTNA MERA ♦

Prijazno vabljeni v naše oslovne enote in poslovalnice.

MARIBOR, Slomškov trg 18, (062) 22 93 100

LJUBLJANA, Pogačarjev trg 2, (061) 13 28 135

LJUBLJANA, Linhartova cesta 9, (061) 301 - 722

NOVO MESTO, Prešernov trg 1, (068) 322-190

NOVA GORICA, Bevkov trg 2, (065) 26-654

ŠMARINO PRI LITJI, Tomazinova ul. 2, (061) 887-285

KOPER, Ul. Zore Perello Godina 2, (066) 392-311

MURSKA SOBOTA, Ul. arhitekta Novaka 13, (069) 21-136

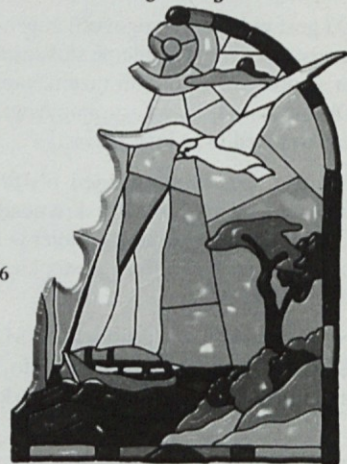
ŠKOFJA LOKA, Kapucinski trg 2, (064) 624-540

CELJE, Prešernova ul. 23, (063) 485-911

ZREČE, Cesta na Roglo 11 i, (063) 762-575

ŠOŠTANJ, Ul. Lole Ribarja 2, (063) 883-020

Da bo denar v službi človeka

Tatjana Cmok: Knjižnica mora biti ljudem prijazna

Za šentjursko knjižnico mislim, da bi lahko bila vzor mnogim drugim knjižnicam po prijaznosti knjižničark, urejenosti in raznolikosti knjig. Prirejajo pa tudi literarne in druge kulturne večere.

O uspehih in težavah sem se pogovarjala z ravnateljico Knjižnice gospo Tatjano Cmok, najin razgovor pa sva namenili v čast našemu mesecu knjige.

Gospa Cmokova, kakao deluje Knjižnica? Koliko knjižnih enot imate?

Upam, da bom lahko objektivna, glede na to, da že dolgo delam v knjižnici. Morda bi bilo bolje, če bi svoje povedali naši bralci, pa čeprav to ne bi bilo tako, kot bi si jaz želela.

Delovanje knjižnic urejajo knjižničarski standardi, ki so zelo visoko postavljeni. Gre za mednarodna merila, ki pa so prirejena slovenskim razmeram. Naša knjižnica je ena izmed manjših knjižnic, smo v četrti skupini knjižnic v Sloveniji. Postavljamo se v skupino slabše založenih knjižnic. Knjižnica deluje od leta 1946, leta 1976, ko sem jaz prišla, je imela 6 000 knjig, danes imamo evidentiranih 44 600 knjig, po standardu bi jih naj imeli 58 000.

Dejansko stanje prisotnih knjig bomo poskušali ugotoviti v letošnjem letu. Celotni knjižnični fond smo vnesli v računalnik - v dveh letih so ga moje kolegice obdelale in jih moram pohvaliti, ker so opravile garaško delo. Obdelava kartotek poteka po sistemu Cobiss, ki nas vključuje v mrežo slovenskih knjižnic. Cobiss je uporaben zlasti za študente, ki potrebujejo širšo informacije o knjigah. Ko bomo prišli do realne številke ocenjujem, da bo treba odpisati okrog 4000 knjig.

Kako je s številom knjig glede na število prebivalcev?

Po mednarodnih merilih bi pri nas morali imeti 2,7 knjige na prebivalca, razmerje med znanstveno in leposlovno literaturo pa naj bi bilo 60 : 40. To razmerje naj bi bilo odločujoče tudi pri nakupu novih knjig. Toda teorija je eno, praksa pa drugo, ker denarja ni dovolj. Financirata nas Ministrstvo za kulturo in pa Občina, ki nam namenjata strogo namenski denar za nakup knjig.

Kdo se odloča o nakupu? Ste pri tem samostojni?

K nam prihajajo knjigotržci, pokažejo kar je novega na trgu in potem se pač odločamo, kaj bomo vzeli in kaj ne. Skrbimo, da imamo skoraj vsako knjigo, ki je primerna za našo knjižnico.

Knjižnice so specializirane, šolske, specialne, splošno-izobraževalne, in vsaka naj bi nabavljala za svoje področje. Glede na pomankanje denarja pa mi dopolnjujemo svojo ponudbo tudi s knjigami iz šolskega programa. Kupimo po dvajset izvodov knjig za obvezno šolsko branje, od strokovnih knjig pa le po en izvod. Je pa zdaj lažje, ko imamo računalniško povezavo in si lahko pomagamo z medknjižnično izposajo po vsej Sloveniji. Knjigo, ki je mi nimamo, preko elektronske pošte naročimo iz druge knjižnice in potem knjiga počaka v naši čitalnici, kjer jo interesent lahko uporablja. Ni več treba hoditi v Ljubljano, Maribor, Koper.

Pa videokasete?

Z njimi dopolnjujemo svojo ponudbo. Splošna izobraževalna knjižnica naj bi imela vse: knjige, CD rome, CD plošče, videokasete, videokasete. S tem da mi nismo klasična videoteka; več poudarka dajemo kvalitetnim filmom. Če pa želimo preživeti, moramo ponuditi tudi kaj komercialnega ... Poučne kasete (pisatelji, pesniki...) so zastoj, pri filmih pa računamo izposojnino za dva dni.

Vse avdiokasete s pravljičami si otroci lahko sposodijo brezplačno za en teden.

Organizirate pa tudi kulturne večere.

Da, ljudje v Šentjurju so se na njih navadili. Potrebujejo jih, kar smo vedeli že na začetku, ko je prihajalo le 5-10 ljudi, medtem ko se danes lahko pohvalimo s 50-80 obiskovalci. V letošnjem letu imamo nekoliko manj predstavitev likovnih del, ker jih organizirajo tudi drugi, in se bolj posvečamo literarnim prireditvam. V knjižnici smo zelo prilagodljivi: ponujamo tisto, česar drugje ni.

Od kod pa vam energija, zagon? V te večere morate verjetno vlagati predvsem svojo energijo.

Gre za način, kako Knjižnico predstaviti javnosti. Prireditve pritegne ljudi v Knjižnico v večjem številu, hkrati pa opazijo naše prostore, naše poslanstvo, pridobivamo nove člane, beseda o knjižnici se širi, spoznavajo naše delovanje. Knjižnica mora živeti. Ne več tako kot pred sto leti, ko je v knjižnici med zaprašenimi knjigami morala vladati grobna tišina. Knjižnica mora biti ljudem prijazna, odprta, dajati možnosti za študij in sprostitev, ponujati tudi likovno, glasbeno in še drugo umetnost. To je namen sodobne knjižnice. Knjižnica mora biti tudi informacijski center, za kar pa rabimo dobro računalniško opremo. Pa smo spet pri denarju!

Imamo tudi že izdelan projekt dograditve Knjižnice (parkirni prostori, klasični in moderni tip čitalnice, dostop invalidom ...). Obljubljeno je bilo, da bomo v letošnjem letu začeli z zemeljskimi deli, pa na Občini slabo kaže. Dograditev pa bi bila zelo nujna.

Kako je z literarnimi ustvarjalci v Šentjurju?

Kar nekaj jih je in knjižnica z njimi aktivno sodeluje in jim pomaga. Pripravljamo popravljeno izdajo pesniške zbirke Ivane Klepčeve, pravkar smo imeli predstavitev knjige Danijela Artička, pred izidom je nova pesniška zbirka Hvalčeve in Pirčeve v sodelovanju z Brodejem. Imamo še mlado pesnico Plankovo, ki je v samozaložbi izdala zbirko. V maju s klubom študentov pripravlja predstavitev. Če vidimo, da ljudje nekaj želijo, jim pomagamo. Res pa je, da to počnemo zgolj ljubiteljsko. Bilo bi pa potrebno, da bi to našo dejavnost znali ceniti tudi drugače, tudi takrat, ko gre za denar. Res je precej utrujajoče hoditi od sponzorja do sponzorja in prosjačiti za kulturo.

S knjigami pokrivате vse območje občine?

Imamo mrežo izposojališč na Planina, Kalobju, Ponikvi, Slivnici, Dolgi gori. Nepokriti sta še Dramlje in Loka pri Žusmu. V letošnjem letu bomo poskusili skupaj s sosednjo občino izdelati projekt bibliobusnih postajališč. Bibliobusi so moderne knjižnice, ki potujejo po terenu in posojajo knjige.

In Vaš osebni odnos do Knjižnice in knjižničarstva?

S tem je tako kot pri vsaki stvari; včasih se sprašujem, pa za koga jaz vse to počnem ... Ko pa uspem, pozabim, koliko me je vse skupaj pravzaprav stalo. Ko vidim, da so ljudje z mojim delom zadovoljni,

da se Knjižnica v kraju postavlja v tisti položaj, ki si ga zasluži, mi je v zadoščenje. Kritiki pa se tako nikoli ni mogoče izogniti.

Študirala sem likovno vzgojo, knjižničarstvo pa tako bolj po strani. Obrnilo se je tako, da so takrat v Šentjurju potrebovali knjižničarja, v šoli pa so mi rekli, naj malo počakam s svojo likovno izobrazbo. In sem ostala tu. Knjižnica, me je "zastrepila", svojo željo po likovnem udejstvovanju zdaj iščem v naših likovnih razstavah. Pa je tako tudi prav.

Katica Bajuk**O Ivi Klepec in njeni knjigi**

V četrtek, 26. marca, je bila v Knjižnici gneča, kakršne na podobnih prireditvah ni ravno pogosto; Iva Klepec je pač dobro poznana Šentjurčanka, vedno nasmejana in prijazna, poleg tega pa še pesnica in zdaj tudi pisateljica. Leta 1991 je izdala pesniško zbirko Razkošje hipa, ki je pav gotovo eno izmed boljših del, ki so nastala na območju Šentjurja, tokrat pa se je predstavila s proznimi teksti pod naslovom Ana in druge zgodbe.

"Gospa Iva Klepec pravi, da je plašna in ne govori rada. Morda je res, res pa je tudi, da je prav ona lik ženske, ki nam je lahko vedno za vzor: rahločutna, nežna, toda vedno vesela in ustvarjalna", tako je Ivo predstavila ravnateljica Knjižnice gospa Tatjana Cmokova.

Iva Klepec

Iva Klepec je o svojem delu v sproščenem pogovoru dejala: "Po naravi sem ležerna ženska. Vedno si pravim, saj bom, bom že ... in potem ni nič z menoj. Tokrat se je zgodilo, da so me prijateljice prepričale, da sem zbrala zgodbe, ki so ležale po predalih, in ko jih je dobro ocenila tudi profesorica Orožnova, sem se odločila. Vse drugo je uredila gospa Tatjana, ki je prevzela 99% odgovornosti za to knjigo. Od sponzorjev do tiskarja, vse je naredila ona.

Kaj naj rečem o sami knjigi? Gre za preproste zgodbe iz šestdesetih let, ko smo znali še bolj svobodno izražati svoja čustva. Bili smo pač mladi in rada bi povedala današnji generaciji, da smo tudi takrat svet doživljali čustveno. Srebrni kot, kegljišče, Voglajna... to je bil naš svet, toda tudi svet Ane, malih ljudi, osamljenih, toda z velikimi željami, težkimi trenutki in veseljem. Kako pa bi sploh vedeli za srečo, če nam ne bi bilo tudi hudo..."

Odlomke iz njenih zgodb je prijetno predstavila Sonja Meljnik iz Celja, ki je očitno Ivina oboževalka: "Ob branju zgodbe Ana so mi prišle na misel besede iz ene od Ivinih pesmi - čustvo pove, česar beseda ne zmore - jokala sem. Hvaležna sem, da mi je usoda naklonila srečanje z Ivo."

Pred leti smo nekaj Ivinih zgodb objavili tudi v ŠN. Tu v knjigi so morda nekoliko bolj izpiljene, osnova pa je ista; Iva zna opazovati, čutiti in zna najti prave besede za misel, v katero zajame spomine na tiste trenutke, ki so pustili sledi v njenem življenju. Njen javni nastop na promociji knjige je sicer zanikal ugotovitev iz uvoda, da je Iva plašna ženska, njene zgodbe pa so jo le potrdile: Ivini misel in beseda sta plašni, tudi takrat, ko bi resničnost morda zahtevala trdoto.

F.K.**Materinski dan tudi v Šentvidu**

V soboto, 21. marca so se v kulturnem domu zbrale mamice, tete, babice, pa tudi moške publike ni manjkalo. Po uvodnem pozdravu predsednika KD Zarja Ivana Koželja je besedo prevzela povezovalka programa Nataša Koželj. Otroci so svoje mamice počastili z igricami, skeči, deklamacijami in pemimi. Glavna točka programa je bila igra Peter Klepec, ki so jo otroci pripravili pod mentorstvom Urške Tisel in Grega Pančurja. Programu je sledila pogostitev in veseli večer z domačim ansamblom Vihar.

Ksenija Nuč**Detektiv megla**

17. februarja smo si lahko v kulturnem domu v Šentjurju ogledali predpremiero igre avtorja Jožeta Kranjca DETEKTIV MEGLA, ki so jo pripravili mladi igralci dramske skupine Antona Martina Slomška iz Ponikve. Igro je režirala Irena Zevnik. Gre za komedijo s preprostim zapletom, ki prikazuje dvojno moralo vaških veljakov v času med obema vojnama. Snovalci igre so močno poudarili aspekt slovenstva, ne morem pa najti vzročne povezave med tem in vsebino igre. Čeprav so igralci amaterji, lahko pohvalimo njihovo sproščenost, pa tudi iznajdljivost, ko se v predstavi kaj

nepričakovanega zaplete, recimo zatakne zavesa ali prevrne kredenca... Igra je bila tudi lepo podkrepljena z zvočnimi efekti.

Režiserka nam je zaupala, da dramska skupina na Ponikvi deluje že sedem let, na to predstavu pa so se pripravljali tri mesece. Ker se že tako dobro poznajo med seboj, je bila tudi delitev vlog precej lahka, saj so takoj vedeli, komu pripada kateri značaj...

Zdi se mi, da je treba občudovati in podpirati prizadevnost mladih Ponkovljanov, ki s svojimi predstavami dajejo svoj prispevek h kulturnemu življenju na Ponikvi in tudi v vsej občini.

Katica Bajuk

Koncerti

Mesec april je med glasbeno nabogatejšimi meseci; koncerti se takorekoč kar vrstijo. Vsi bi hoteli pokazati, kaj so se čez zimo naučili, pa še jurjeva revija pevskih zborov je tu. Kar preveč naenkrat, bi rekel.

Revija otroških pevskih zborov

V šentjurskem kulturnem domu je bila v četrtek, 9. aprila, revija otroških pevskih zborov. Nastopili so zbori iz Šentjurja, Slivnice, Ponikve in Hruševca. Dvorana je bila nabito polna, tudi balkon. Mladi pevci in pevke so se zelo dobro odrezali, peli so odlično in prav gotovo si je vsak zborovodja želel, da bi bili njegovi pevci najboljši. Otroci so gledalce zelo navdušili, za kar so bili nagrajeni z glasnim aplavzom.

Naj povem tudi to, da je bil šentjurski zbor nekaj posebnega. Njihova izvedba ni bila klasična, kot pri ostalih zborih, ampak so imeli moderno izvedbo, za katero je bil zaslužen njihov zborovodja g. Mitja Mastnak. Poleg pevcev je zbor vključeval še mnogo instrumentov in tudi sam zborovodja je zaigral na harmoniko. Da je bil gledalcem všeč njegov stil, je bilo razvidno že iz aplavza, ki je bil daleč najdaljši in najglasnejši.

Tudi zbor iz Slivnice je požel močan aplavz. Spremljava ob klavirju (ga. Jelka Iskra) in odlični solisti so navdušili prav vse gledalce. Zbor je vodila ga. Metka Bevc. Zbor iz OŠ Ponikva je štel le 22 članov, vodila pa jih je ga. Andreja Galuf. Vse pevke in pevci so bili v uniformah. Novost je bila spremljava na kitari.

Kot zadnji je na oder stopil zbor iz Hruševca, ki je bil zelo številen. Vodila ga je ga. Blanka Pasarič. Imeli so klavirsko spremljavo - Jelka Iskra in Katja Senica. Vsem zborovodjem je šopek podelila Eva Rožanc, učenka OŠ F. Malgaja Šentjur.

Mislim, da je kar malo žalostno, da so iz vse občine nastopili le štirje pevski zbori. Upam, da se bodo revije drugo leto udeležile tudi druge šole. Do takrat pa naročam vsem mladim pevkam in pevcem, ki še ne sodelujejo v pevsem zboru, da se čim prej vključijo vanj, tako da bomo drugo leto na odru slišali peti dvakrat več otrok.

Kristina Zelič, 8. razred

Revija mladinskih pevskih zborov

Revija pevskih zborov se je nadaljevala z mladinskimi pevkami in pevci v torek 14. 04. 1998. Tudi tokrat so se pred številno publiko predstavili MPZ iz OŠ F. Malgaja Šentjur, OŠ Blaža Kocena iz Ponikve, OŠ Slivnica in OŠ Hruševca. Po pozdravu g. Ota Pungartnika so s svojim programom začeli pevci in glasbeniki OŠ F. Malgaja Šentjur. Njihov program je ponovno odstopal od klasičnega, saj je med drugim tokrat nastopil tudi učiteljski kvartet v zasedbi: g. Mitja Mastnak, g. Ivo Brodej, g. Milan Mikola in g. Marjan Gradišnik. Zborovodja Mitja Mastnak je tudi avtor priredb obeh izvedenih skladb: Sloveski venček in American trilogy. Tudi solista sta navdušila občinstvo: Sabina Otorepec in Drago Zagajšek. Nataša Hrovatč je odigrala solo na violini in Andrej Gračner na harmoniki. Pevci so očitno uživali v svoji izvedbi in občinstvo se je odzvalo z gromkim aplavzom.

Sledilo je 27 pevcev iz OŠ Blaža Kocena Ponikva. Zapeli so tri zelo prijetne pesmice, med njimi tudi temo iz znane celovečerne risanke Aladin. Bili so tudi edini z enotnih oblačil. Zbor je vodila ga. Andreja Galuf, na klavirju jih je spremljala Marjeta Naglič in na kitari Miha Kundih.

S svojo zunanostjo so presenetili pevci in pevke iz OŠ Slivnica, ki so bili oblečeni v zelo pisane majčke. Tudi njihova izvedba, predvsem Male nočne glasbe, pod vodstvom ga. Metke Bevc, je bila zelo vesela in je navdušila občinstvo.

Z roko v roki so na oder prišli člani MPZ iz OŠ Hruševca. Njihov solist nam je odlično zapel, kaj je novega zvedel (Zvedel sem nekaj novega), nato pa smo se s celim zborom "potopili" v Pomladni sen. Zborovodja je bila ga. Blanka Pasarič, na klavirju pa jih je spremljala Katja Senica.

Za konec so se vsi pevci vrnili na oder in družno zapeli še dve pesmi ob klavirski spremljavi Polone Pevec in Mitje Mastnaka. Aplavz nam je vsem povedal, kako zelo so nam mladi pevci in pevke polepšali dan s pesmijo in da bo tudi drugo leto dvorana spet najmanj tako polna kot letos.

Barbara Gazvoda

Koncert ŽPZ Skladateljev Ipavcev

Je bil prvi v seriji in se je zgodil v soboto, 4. aprila v kulturnem domu. Za razliko od večine podobnih koncertov, so šentjurske pevke postavile svoji umetnosti tudi ceno: vstopnina je bila 500 SIT, kar pa prav gotovo ni nikogar odvrglo od obiska, saj je dvorana bila domala polna. Res je, da so med poslušalci prevladovali pevci in njihovo znanje in sorodniki, toda to je v Šentjurju tako že poznana zadeva.

O samem petju in repertoarju je nevhvaležno pisati. Pevke so v svoj koncert vložile veliko ur, veliko svoje energije in bi jih bilo verjetno krivično ocenjevati drugače kot pohvalno. Vsekakor je bilo opazno, da so poskušale z novostmi, ki pa, vsaj po mojem mnenju, niso bistveno odstopale od povprečja šentjurskega zborovskega petja. Kljub mladi dirigentki Emiliji Kladnik in mladim solistkam, je zbor ostal zvest "klasiki", to je nekoliko staremu in otožnemu slovenskemu melosu. Vsaj jaz sem od pevk pričakoval še več poskusov v smeri zabavnega show programa. Imel sem tudi občutek, da je zbor glasovno prešibak.

Šentjurčanke so na svojem koncertu gostile mešani pevski Zbor iz Tabora pri Vranskem. Ne vem, kaj ta Tabor predstavlja, toda njihov zbor oziroma petje zbora mi je bilo prav všeč. Lahko bi se pri njih tudi marsičesa naučili.

In še opazka ob robu: pianistka Andreja Galuf je s svojim minikrilom le načela "klasiko".

F.K.

90. obletnica PD Zarja iz Šentvida

Hodil sem po širnem svetu,
videl sem dost lepega,
lepšga kraja od Šentvida,
ni nikjer nobenega.
(Jože Luskar)

Kultura je tista, ki premaguje vojne, nesreče, politiko... živi med ljudmi, tudi manj izobraženimi in preprostimi, v besedi, plesu in pesmi. Da, zlasti pesem je tista, ki združuje ljudi, jih sprošča, jim daje moč in zadovoljstva. Pesem je tudi tista, ki združuje 28 šentvidčanov in ki je skozi vse 20. stoletje nosila ime Šentvida tudi v druge kraje domovine.

Prvi pevski zbor je ustanovil leta 1889 duhovnik Anton Ribar, leta 1915 je postal zborovodja organist Franc Juz, za njim pa njegov sin Andrej. Od leta 1932 do 1941 sta v Šentvidu delovala mešani in moški pevski zbor, nato je sledila dolga pavza. Šele leta 1954 je zbor spet ustanovil župnik Martin Jelen. Od leta 1960 do leta 1978 je bil zborovodja Andrej Koželj, za njim pa so prišli Franc Černelič in Janez Slana. Z dušom in srcem od leta 1990 dalje zbor vodi Matej Romih.

Ob častitljivi 90. obletnici delovanja društva je MePZ Zarja pripravil jubilejni koncert. Ljubezen do domovine so si izbrali za uvodno pesem, v Osamljeni je v solo izvedbi zapel Ludvik Vovk, kot solisti pa so se še predstavili Minka Guček (Mrzel veter tebe žene) in Martina Zapušek (Venite rožce moje).

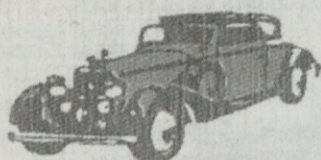
MePZ nam je s svojim koncertom pričaral lep in nepozaben večer.

Ksenja Nuč

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobil: 0609 627 924
GSM 041 627 924

**NUDIMO
VAM
TUDI**

rabljena vozila
prenos lastništva vozila
splošni servisi osebnih avtomobilov

avtokleparska popravila na ravnalni

mizi GLOBALJIG

avtoličarska priprava na sistemu SPANESI

lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)

TRGOVINA BARV IN LAKOV

Mešalnica avtolakov SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri

Prodaja osebnih vozil -
kredit z 9% obrestno mero
Odkup karamboliranih vozil

TRGOVINA
Rosana

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

**POLEG NAJUGODNEJŠIH CEN SPODNJEGA PERILA
SMO V TEM ČASU PRIPRAVILI ZA VAS
UGODNO PONUDBO:**

- OTROŠKE SRAJCE - KRATEK ROKAV samo 570,00 SIT
- MOŠKE JEANS HLAČE od 2.800,00 SIT dalje
- OTROŠKE TRENERKE samo 1.600,00 SIT
- ŽENSKÉ IN MOŠKE TRENERKE od 2.450,00 SIT dalje
- MOŠKE POLO MAJE - KRATEK ROKAV že za 1.100,00 SIT
- pestro izbiro srajc, mikic, polo majic in T-shirtov
- kratkih hlač, kopalk in jogging hlač

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

**pridite v trgovino Rosana
prepričajte se sami**

VABIMO VAS V NOV AVTOSALON V ŠENTJURJU

AVTOfin g.i.z.
MARIBORSKA 23

VALENTINA OROŽNA 8, ŠENTJUR
☎ 063 740 445

**POOBlašČENI TRGOVEC
IN SERVISER DAEWOO
VAŠ AVTO d.o.o.**
Tel./fax: 063 441 160
Servis tel.: 063 412 299

**POOBlašČENI
PODTRGOVEC DAEWOO
AVTO FINEX d.n.o.**
Tel./fax: 063 482 012

NUBIRA 2.020.999 SIT

+ DARILLO BTV SPREJEMNIK, 70 cm EKRAN

LANOS 1.503.999 SIT

LEGANZA 3.289.060 SIT

**PRODAMO VEČ TESTNIH VOZIL
PO ZELO UGODNIH CENAH
NAJUGODNEJŠI PLAČILNI
POGOJI V CELJU**

**NEXIA ŽE ZA
700 SIT DNEVNO**

- PLAČILO NA POLOŽNICE - LEASING
SAMO Z OSEBNO IZKAZNICO
- KREDIT (3 PLAČILNE LISTE + OSEBNA IZKAZNICA)
STARO ZA NOVO

Dobje - čigava je torej volja ljudi?

Volja ljudi je bila spoštovana - seveda le, če bi se krepko šalili.

Vzvišene besede o spoštovanju volje ljudi so le navadno blebetanje, sprenevedanje in zavajanje: vladna koalicija v Državnem zboru je podprla le nekatere predloge za nove občine, drugih pa kot da ni bilo nikjer. Pri vsem tem pa sploh niso odločala uzakonjena merila. Poslanci so šli celo tako daleč, da bodo razpisani referendum tudi za tiste, ki občin nočejo, poživžgali pa so se na one, ki pogoje imajo in občine hočejo.

Takšen primer je tudi Dobje. Na referendumu smo s 75,35 odstotno večino izglasovali svojo občino, pa to ni bilo dovolj. Poslanci in župani so se dvignili nad voljo tistih, ki so jih izvolili.

Naj povzamem karikaturu iz enega od slovenskih dnevnikov: "Zakaj hočete svojo občino, ko pa ste tako majhni in nimate ničesar?"

"Kako nimamo ničesar? Imamo večinsko opredelitev za občino Dobje, složno delo v KS, mladino, kulturo s tradicijo in voljo skrbeti zase in ohraniti naš kraj tudi za zanamce!"

Jožica Salobir

Župan ne mara malih občin - drugič

Kar malo zaboli človeka, ko prebere sestavek v ŠN ali Novem tedniku na temo razbitja naše občine.

V naši občini so imele težnjo po odcepitvi Ponikva, Dobje in Planina. Ponikva je izrazila to željo v zadnjem obdobju, Planina pa pobude ni obnovila.

Vse tri težnje po odcepitvi je obravnaval Občinski svet in do nobene ni zavezal odklonilnega stališča, izrečenih pa je bilo veliko kritičnih besed. Občinski svet pa tudi ni naložil občinski upravi, da vodi postopek naprej, ampak je zadevo prepustil vodstvu KS.

KS so vodile različne aktivnosti, vendar nobena v roku, ki ga je določila Vlada, zato služba za lokalno samoupravo pri Vladi njihove pobude ni spremenila v predlog. Nobena od naštetih KS pa tudi ne izpolnjuje pogojev, ki jih predpisujeta 13. in 13a. člen Zakona o lokalni samoupravi, vendar bi tu pripomnil, da tudi nekatera druga izglasovana referendumska območja ne izpolnjujejo teh pogojev.

Očitek, da zaviram preobrazbo občin, ne drži, saj je prav SKD vložila amandamaja tako za Ponikvo kot za Dobje in sem glasoval za oba. Gospod Franci Salobir kot član LDS in gospa Jožica Salobir kot članica SDS ter g. Leskovšek Franci kot član SLS pač niso dovol lobirali s svojimi poslanci v Državnem zboru, da bi Dobje postalo referendumsko območje za novo občino.

V Novem tedniku je tudi zapisano, da je KS Dobje zapostavljena, pa vendar je prav ta KS dobila v zadnjem obdobju nov vodovod, kulturni dom, gasilski dom, šolo, povsem novo telefonsko centralo z omrežjem in cesto iz Trat v Dobje. Vlaganje države in občine bi lahko ocenili na cca 400 000 milijonov SIT, s tem da je aktivnost krajanov in vodstva KS zelo velika in dobronamerna.

Sicer pa je Ustavno sodišče naknadno ugotovilo, da ima do poizvedovalnega referenduma pravico tudi Dobje in bo tamkaj referendum verjetno izveden junija meseca.

Ali sem res po vsem, kar je narejenega, zaslužil tako negativno oceno?

Jurij Malovrh, župan in poslanec

Še enkrat "Politika se spleča?"

Gospodu Francu Kovaču, ki je dokaj dobro naredil analizo prejemkov profesionalnih in neprofesionalnih občinskih funkcionarjev, se ni zdelo vredno preveriti županove trditve o 89 tisočakah mesečnega honorarja. Da ne bo jemal dobrega imena vodi proračuna Majdi Kopovi, da goljufa, in županu, da laže, mu pošiljam za Šentjurske novice fotokopijo nakazila.

(priložena fotokopija virmana na znesek 89.826,40 SIT je sicer brez slehernega žiga, a ji verjamem)

Država hoče svoje! Moje župansko delo se tretira kot delo po pogodbi in ko sem za leto 1996 izpolnil davčno napoved, sem iz tega naslova plačal 376 tisočakov dohodnine, kar pomeni, da sem sproti premalo odvajal, zato sem dal nalog vodji proračuna, da se mi poveča odstotek za dohodnino na stopnjo, kot bi bil v delovnem razmerju. Tudi za leto 1997 se bo zgodba ponovila, razen za meseca november in december, ko je že obveljalo dvatisočletno izročilo "Daj cesarju, kar je cesarjevega in bogu, kar je božjega".

In gospodu Kovaču: ne jemlji po nepotrebnem dobrega imena - razen, če meniš, da svojega honorarja ne zaslužiš.

Jurij Malovrh, župan in poslanec

Politika se spleča? - tretjič

Če ne bi bili podatki o plačah občinskih funkcionarjev do nedavnega strogo varovana tajnost, bi brez možnosti zle namere objavil uradne podatke in ne ugibanja. In roko na srce: honorar za delo župana je prav klavrn v primerjavi z vrsto drugih občinskih izdatkov. Sploh nikoli nisem podvomil, da ni zaslužen. Le izračunal sem ga po istih pravilih, kot honoraje vsem drugim funkcionarjem, izračun pa še vedno kaže (in bo kazal še naprej) 120 tisočakov in ne 89, kot res stoji na virmanu.

Franc Kovač, urednik ŠN

študentki klub
mladih
šentjur

www.kiss.uni-lj.si/skms/

vsak udeleženec dobi
malico in malico

Sportne
igre 98

ŠKMŠ
p.p. 75
3230 Šentjur

741064
(Irena)
743533
(Samo)
743719
(Jure)
743065
(Miha)

prijavnica

ime ekipe

☐ košarka ☐ tenis ☐ odbojka
igralci (ime, priimek, starost, spol)

športni park šentjur

sobota, 9. maj 1998

prijave
9.00 do 9.30
tekmovalne
10.00 do 11.00

(v primeru slabega vremena bodo igre 16. maja)

odbojkarji imajo s seboj čiste telovadne copate,
ker se bo odbojka odvijala v telovadnici

Samozvani kritiki pljuvajo po kulturi

Naš župan slovi kot spreten in ljudomili govorec in le redko se zgodi, da se komu zameri. Enako redko pa se tudi zgodi, da iz njegovih ust pride misel, za katero bi ga bilo mogoče prijeti. Pravi mali Kučan je!

V zadnjem času se je tej svoji govorniški doktrini vsaj dvakrat izneveril: prvič, ko je kot poslanec dal, sicer z duhovito prispodobo, javno podporo nezakonitemu početju člana računskega sodišča Jakšetu, in drugič, v slavnostnem govoru na promociji knjige Ive Klepec v šentjurski Knjižnici. V primerno vznesenem tonu, kakršnega si promocija domačega literarnega dela Ive Klepec tudi zasluži, je mimogrede nezgrešljivo opredlil svoj pogled na naše domače kulturno dogajanje.

Težko bi dobesedno ponovil njegovo misel, vsebinsko pa je povedal, da je šentjurska kultura na ravni, na kakršno smo lahko vsi ponosni, zlasti pa še on kot župan. Tudi z Ljubljano se lahko primerjamo. Ne, celo prekašamo jo. In je povedal, kako je bil slavnostni govornik na ljubljanski otvoritvi razstave Zakladi Rifnika. Ker pač ni bilo nikar izmed več desetih visokih funkcionarjev ljubljanske občine, pa tudi je v ljubljanskem avditoriju bilo več Šentjurčanov kot Ljubljančanov, kar je seveda dokaz, da le - ti nimajo pojma o kulturi, je spregovoril on, kot ambasador neke druge, prave kulture. Prav, tudi tako se

zadeva lahko razume, pa čeprav je resničnost lahko tudi drugačna: morda smo le tako prtljakavi, vključno z našim znamenitim Rifnikom, da nas Ljubljančani še opazili niso!

Pa ta epizoda niti ni ključna, zame je bila bolj pomenljiva županova sodba, da našo zavidljivo kulturno raven pravzaprav ogrožajo le "...samozvani kritiki, preko svojih medijev...", kar je seveda povedal s potrebnim poudarkom. Ker ima Šentjur le en sam medij, Šentjurske novice, ni nobenega dvoma, kdo uničuje šentjursko kulturo.

Vsa čast Ivi Klepec, ki je znala in hotela v svoje zgodbe uloviti odsev trenutkov svoje mladosti, Srebrnega kota.... S sproščenim nastopom na prireditvi ni le dala v koš marsikatega etabliranega umetnika, ki smo jih v Knjižnici doslej že lahko srečali, temveč je tudi nedvoumno pokazala, da se zaveda ravni svoje ustvarjalnosti: "Valjale so se po predalih, pa so mi prijateljice rekle...itd." Sploh ne dvomim, da je vredna pozitivne županove pozornosti, sprašujem pa se, če je županova hkratna odločna negativna opredelitev do ŠN odraz resnične ravni časopisa, ali pa le županovega pojmovanja tako medija kot kulture. Seveda je prav, če naš župan pošteno pove, kar misli, narobe pa je, če njegov vatel postane uradna občinska mera, in v občini ni nikogar, ki bi mu znal ali hotel ugovarjati. In še slabše je, če pravišnjost

svoje mere, kot to naš župan vztrajno počne, dokazuje z denarjem iz občinskega proračuna. Da ne bo nesporazuma, ni narobe formalno - pravno, morda pa je vsebinsko. Ne morem se znebiti vtisa, da bi me župan, kot npr. dober sekretar ZK, že zdavnaj toplo priporočil UJV, če bi časovno uro zavrteli deset let nazaj, ker pač ogrožam kulturo, občino in državo (včasih se je temu reklo pridobitve revolucije), ker sem tu in tam previdno zaslutil in seveda tudi povedal, da sta naši kultura in politika v destletni zamudi.

Župan ima vso pravico peti hosano šentjurski kulturi in z gnusom zavrniti edini domači časopis - zlasti, če verjame v svojo nezmotljivost, ali meni, da so za komunikacijo med občani morda dovolj pridižnice, kultura pa so tisti, ki mislijo tako kot on, in če to dvoje zadovoljuje tudi večino občanov. Ni županov problem, če neki bivši živinozdravnik trmari z nekaterimi temeljnimi načeli demokracije in zato vsake toliko časa zaide v neprijetne konfliktna težave, tudi finančne, ker pač še ni dojel, da danes cenzuro uspešno nadomeščajo drugačni instrumenti.

Da je spoštovanje načel demokracije, eno od njih je gotovo tudi pravica do obveščenosti, posredno tudi temelj splošnega razvoja občine, nekateri prelahko pozabljajo.

Franc Kovač

Legende grofije Žusemske

Ljudje že od nekdaj radi brskamo po zgodovini in raziskujemo dogodke v preteklosti. Še posebej rad vsak prisluhne zgodbam ljudskega izročila, ki na zabaven in atraktiven način povzamejo zgodovinska dejstva. Zbirka takih zgodb je bila pred letom dni izdana pod naslovom "Legende grofije Žusemske".

Avtor, g. Danijel Artiček, rojen v Grobelcah pri Sv. Štefanu, je že pred leti napisal nekaj zgodb za Nedeljca in pri tem naletel na izredno zanimanje in navdušenje ljudi. Tako se je odpravil na Loko pri Žusmu, se sprehajal od hiše do hiše in pogovarjal z ljudmi. Sam pravi, da je bil to eden izmed najlepših delov pri pisanju knjige. Ljudje so se spominjali, g. Artiček pa si je zapisoval dejstva in okoli njih napletel duhovite zgodbe. In 16. 04. 1998 jih je v šentjurski knjižnici predstavil tudi nam.

Eno izmed legend nam je v toku večera zelo doživeto prebrala Andreja Bosio. Meni osebno je bila najbolj všeč tista o Babnem vinu, pred katerim nas je g. Artiček svaril cel večer: "Babno vino je treba po pameti piti". V svarilo je povedal, da bi njegovi sorodniki prinesli dva dokaza o njegovih učinkih, če bi bila predstavitev knjige dva tedna kasneje.

Knjiga je nastajala zelo hitro, zataknilo pa se je pri založništvu, tako se je g. Artiček odločil za samozaložbo. Na pomoč mu je

priskočila Občina Šentjur z izdatnim prispevkom in brat iz Nemčije. Ponosen je predvsem na dejstvo, da je knjiga vzbudila tudi gospodarsko dejavnost: Babno vino iz Grobelc, Grajsko zdravilišče v Dobrini (legenda o zdravilni vodi) in tretji projekt, Pohod, za katerega je že sedaj veliko zanimanja. Najlepšo pohvalo pa mu je izrekel brat: "To je najlepša razglednica iz domovine. Škoda, da ni še enkrat debelejša."

Pozivu za vprašanja se je odzval le gospod Borovnik, katerega je zanimala pravica o prvi noči graščakov. G. Artiček: "Ta zakon je veljal 400 ali 500 let in tudi po ukinitvi se je najbrž še precej časa izvajal. Ljudje so svoje otroke celo pohabliali, da bi bili nezanimivi za graščake. Zgodba je, kot vse druge, izmišljena, dogodki pa so 100% resnični."

Večer je hitro mineval, popestrili pa so ga ljudski pevci iz Sv. Štefana. Avtorju so se lepo zahvalili predvsem občani Loke pri Žusmu in v njihovem imenu mu je predsednica Turističnega društva Dobrina, Loka pri Žusmu izročila darilce in izrekla dobrodošlico v njihovem kraju.

Barbara Gazvoda

Prireditve v maju

1. maj: budnica Pihalnega orkestra Šentjur
 9. maja od 9. ure dalje: Športne igre 98 - Študentski klub Šentjur - Športni park Šentjur.
 15. maja ob 16. uri: OŠ Prevorje "Predmeti iz preteklosti skozi letne čase."
 15. maja ob 19.30: otvoritev kiparske razstave Dragice Čatež v Ipavčevi hiši.
 16. maja ob 20. uri: letni koncert otroškega in mladinskega zbora OŠ Slivnica v KD Gorica pri Slivnici.
 18. maja ob 14. uri: folklorna skupina iz Kompol v GD Paridol
 22. maja ob 19. uri: humanitarna prireditev "Z roko v roki" društva Sožitje v športni dvorani v Hruševcu.
 22. maja ob 20. uri: "Literarni striptiz" v prostorih Študentskega kluba mladih Šentjur, predstavitev pesniške zbirke Tanje Planko.

Vabimo vse, ki bi želeli sodelovati kot plesalci, pevci ali muzikanti pri novi folklorni skupini, ki jo bo vodil dolgoletni član folklorne skupine Koleda iz Velenja!
 Pokličite 743 994, Martino Ljubej!

Obvestila matične službe**Poročili so se:**

Danilo Umek in Silvana Bolarič (oba iz Šentjurja), Marjan Čede iz Razborja in Magdalena Čretnik iz Sel, Stanko Kolman iz Žegra in Mirica Gračnar iz Gorice pri Dobju.

Umrli so:

Ana Slomšek (73) iz Brezja ob Slomu, Juljana Kukovič (60) iz Tratne, Štefan Romih (59) iz Žegra, Marija Kolar (75) iz Podpeči, Ernest bevc (76) iz Krivice, Amalija Guček (90) iz Vezovja, Viktor Pivec (65) iz Vrbnega, Marija Novak (69) iz Vodice, Vincenc Mohor (69) iz Hotunja, Marija Grosek (80) z Botričnice, Mojca Frank (24) iz Šentjurja.

Tam

Tam v dolini naši,
 tam ob gozdu
 se je rojevala pomlad.
 Tam bilo je,
 kot bi biserov natrosil
 po dolinah in bregih.
 In zvončkov spev
 je blagodejno veter
 v potočke nosil,
 da je zemlja naša
 začutila to pesem
 in razprla svoje naročje.
 V tej pomladi sem slišal
 peti slavca,
 sem slišal pesem gozdov,
 dokler
 ni te pomladi
 brezčutno srce
 s stroji osušilo zemljišča
 in spremnilo ta svet
 v zavravna grobišča.

Uduč Ivanka

Mali oglas

Lepa priložnost za zaslužek s prodajo artiklov za vsak dan. Tel. 062 656 031.

TIP

LIPA d.o.o.
 Šentjur

Drofenikova 3
 3230 Šentjur
 tel.: 743-677
 fax: 741-729

LIPA d.d. Šentjur - PRODAJNI CENTER

- vse vrste gnojil, organska in anorganska -
- sadne sadike -
- trsne cepljenke -
- vrtna semena -
- okrasne gomoljnice -
- kletarska oprema -
- enološka sredstva za kletarjenje -
- cisterne za vino -
- buteljčne steklenice in material za stekleničenje -

LIPA d.d. Šentjur - KOTOshoe

IZREDNO UGODNA PONUDBA

otroške, ženske in moške obutve, športne obutve,
 usnjene galanterije,
 KOTOshoe

Odkrijte dober nakup!
 Se priporočamo
 LIPA d.d. Šentjur

UREJENO IN PROSTORNO PARKIRIŠČE
 Informacije na tel.: 743-677 ali 743-149
 Delovni čas: PON-PET od 7. - 19. ure
 SOB od 7. - 13. ure

- NOVO - NOVO - NOVO -

STARO ZA NOVO, KREDITI DO T+5%
 OBIŠČITE NAS V ŠENTJURJU ALI CELJU

NUDIMO ŠE:

- REZERVNE DELE
- HITRI SERVIS
- GUME
- STEKLA
- IZPUHE
- VSE ZA VAŠEGA JEKLENEGA KONJIČKA

AVTO ŠKORJANEC ŠENTJUR 741-008,
 CELJE SALON 412-245, SERVIS 412-240

pooblaščen trgovec in serviser

Spomini na DEMOS

(6. nadaljevanje)

Občinske volitve '90

“Postali smo družba, ki ni več sposobna odgovarjati na izzive svetovnih razvojnih tokov. Trdo smo pristali v slepem rokavu zgodovine. Sedaj je tega dovolj! Nič več ne maramo tega našega socializma, ker je izpraznjena parola; demokracije, ki to ni; ali socialističnega samoupravljanja, ki je prikrit boljševizem. Hočemo življenje zase in za svoje potomce, kot ga živijo naši sosede, v miru in urejeni pravni državi, v zdravem okolju ter v blagostanju, kot nam ga naše razmere dopuščajo. Hočemo čutiti in uresničiti svojo doslej pritejavano narodnostno identiteto, spoštovati človekovo individualnost, njegove pravice človeka in državljana, zaščititi njegovo lastnino in spodbujati njegovo ustvarjalnost ... Demos - Združena opozicija Šentjur sprejema ta drugačna načela, jih prinaša v šentjurski prostor in želi, da tudi Šentjurčani soustvarjamo to drugačno slovensko družbo. Predstavljamo vam jih in želimo na volitvah zanje pridobiti vašo podporo. Ne obljublamo in ne ponujamo ničesar! Enostavno smo del našega kraja, naše domovine, naših ljudi in hočemo s spoštovanjem teh načel z nam pripadajočim delom oblasti soustvarjati svojo in vašo prijaznejšo sedanost ...”

Ni kaj, lepo vsečno povedano. Tudi danes ne bi znal iste stvari bolje povedati v tako kratkih in jedrnatih stavkih.

Rezultati volitev so bili za nas navdušujoči. Demos, ki sta ga sestavljali SDZ s peščico zagnanih oporečnikov in SKD, ki se je pravkar šele ustanjavljala, je dobil 47,8% glasov, Kmečka zveza 17,53%, ZKS - SDP 16,8%, ZSMS 9,5% in Socialistična zveza 6%. Skupaj s Kmečko zvezo smo pobrali preko 65%

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(5. nadaljevanje)

Pekarna in mesarija

Ponkavljani so želeli imeti tudi pekarno. Najeli so bivšo vaško Rižnarjevo pekarno (sedaj novogradnja Lebeničnik) pred kulturnim domom in zaposlili pekovskega mojstra Henrika Zatlerja s Hotunja. Pekel je dve vrsti kruha in žemlje. Za njim je pekarno prevzel Maks Kojterer.

Mesarska dela je v prostorih Zdolškove gostilne (Pintar) opravljal mesar Jože Korže. Na teden je zaklal po eno žival, vse meso pa prodal ob sobotah in nedeljah. Neprodano meso je hladil v bližnjem štepihu. Po združitvi občine Ponikva s Šentjurjem je klavnico prevzelo komunalno podjetje Šentjur.

Prihod kmetijskih strojev

V opisanem obdobju je bila kmetom onemogočena nabava kmetijske mehanizacije. Domačih proizvajalcev ni bilo, kmetje pa so do prvih strojev prišli po letu 1964 z nabavo rabljene mehanizacije pri zadrugah in državnih posestvih.

Prvi traktor, ki ga je nabavila zadruga leta 1952, je bil mali Steyer (15KS) z enoosno prikolico, enobrazdnim plugom in krožno žago. Temu sta nato sledila še 18 in 35 konjska Steyerja, leta 1954 pa tudi Unimog s 3 tonsko dvoosno prikolico. Drameljska zadruga si je nabavila tovorni avto TAM 4500. Prvi traktoristi so bili Jože Kincl s Ponikve, Zdenko Okorn, Avgust Urlep in Silvo Podgoršek. Unomoga sta vozila Stanko Povalej iz Šentjurja in Ivan Vrečko iz Zagaja.

Vso mehanizacijo, s katero je zadruga opravljala pogodbeno vezana strojna dela pri kmetih, so imeli parkirano v "dorfmašinhale", strojno lopo, ki je stala na mestu današnje bencinske črpalke.

Na splošno je v tem času oblast še vedno aktivistično zavračala kulaštvo in so kmetje svoje viške raje vlagali v obnovo hiš kot v kmetijsko proizvodnjo.

Vodenje zadruge

V začetku je delo zadruga spremljal le predsednik upravnega odbora, finančno poslovanje in odkup sta vodila knjigovodja in blagajnik, v trgovini

glasov in smo imeli v petnajstčlanskem DPZ 10 sedežev. Na Demosovi listi so bili izvoljeni Franc Kovač, Anton Berglez, Franc Zabukovšek, Marija Hladnik, Branko Hus in Simon Zdolšek. Iz Kmečke zveze pa so prišli v skupščino Ivan Pevec, Jani Žnidar in Jože Mastnak. Novo opozicijo v DPZ so predstavljali odborniki ZKS - SDP Miran Bevc, Jože Štiglic in Breda Svetina. Iz ZSMS je bil izvoljen le Ivan Jager. Presenečenje se je zgodilo pri socialistih, saj je Štefan Tisel po številu glasov krepko prehitel tako listo kot tudi pet preden postavljenih kandidatov in povsem nepričakovano postal socialistični odbornik.

Vilolo se je lahko cele liste, volivci pa so med kandidati lahko izbirali svoje simpatije, zato je število posameznih glasov, ki so jih dobili kandidati, lepo ilustriralo njihovo dejansko moč in vlogo. Po tem izračunu bi bil Demos še boljši, saj se je med petnajsterico najboljših znašlo kar devet demosovcev. Največ glasov so dobili Franc Kovač (1734) - SDZ, Andrej Fidler (998) - SDZ, Janez Šmid (928) - neodvisni, Ivan Pevec (912) - KZ, Franc Zabukovšek (872) - SDZ, Ivan Jager (857)- ZSMS, Miran Bevc (779) - ZKS - SDP itd. Po tem hipotetičnem izračunu v DPZ ne bi bili izvoljeni Marija Hladnik (476), Breda Svetina (433) in Jani Žnidar (349). Namesto njih bi prišli vanj neodvisni Janez Šmid (928), Jožica Salobir (678) - SDZ in Gregor Bezenšek (631) - SDZ.

Slovenska demokratična zveza (SDZ), ki je kasneje tako klavarno razpadla, je bila v Šentjurju nesporni zmagovalec.

(se nadaljuje)

F. Kovač

je bil poslovodja, za lesno trgovino je odgovarjal lesni manipulant. Vse je nadzirala revizijska služba Okrajne zadrudne zveze.

Leta 1952 so zadrudniki na občnem zboru na predlog Okrajne zadrudne zveze sprejeli sklep, da namestijo tudi upravnika zadruge. Prvi upravnik je bil borec Kalniškega odreda Janez Šemerl iz Ostrožnega, ki je prišel iz železarne Štore. Ta se na kmetijstvo ni kaj prida spoznal in se v Zadrugi tudi ni najbolje obnesel. Po enem letu je šel raje v borčevski pokoj in se je kasneje izkazal pri elektifikaciji Ostrožnega, Dobovca, Slatine in Luterja. Šemerla je nasledil Rudi Lesnika, ki je že imel nekaj prakse v kmetijski predelavi. Ostal je upravnik Zadruge vse do leta 1960, do njene združitve z drugimi kmetijskimi združbami v občini v KZ Bodočnost. Uspešno je prekrmaril vse pretrase in kazenske pregone zoper Zadrugo, še najteže pa je prišel na kraj z Bosanci, ki so gradili tlakovano cesto od Ponikve proti Luterju.

Knjigovodstvo je sprva vodila Anica Škornik, po aferi s primankljajem leta 1952 in zamenjavi poslovodkinje, je to delovno mesto zapustila.

Po kadrovanju Okrajne zadrufne zveze je knjigovodstvo prevzel Vžantín, njemu je prav kmalu, prav tako iz Celja, sledil Nikola Šidlovski. Šidlovski ni imel ravno najboljših delovnih navad, zato je kmalu zaposlil še pripravnico Slavo Štrajner in Drago Leskovar, ki sta uspešno nadomeščale redko prisotnega šefa. Ko je Štrajnerjevi poteklo pripravništvo, se je vodstvo Zadrufe odločilo, da jo vzame za knjigovodjo. Ob prevzemu te naloge je skromno predlagala (kljub temu, da je bila Savinjšanka), da se ji zniža plača, kar je bil povod za aroganten nastop poslovdodje. V knjigovodstvu odslej ni bilo težav, za vsak slučaj pa je knjigovodkinjo vzel upravnik zadrufe še za ženo. Od tistega dne dalje, ko so proslavili poroko v nadstropju kulturnega doma, je bila Lesnikatova. Svatje, večinoma so bili zadrufni delavci, so vino točili kar iz sode na travniku za Lesnikatovo domačijo.

Skozi desletje so bile združne blagajničarke: Lojzka Pospah, Stanka Lajnsček in Alojzija Rečnik - Krašovec.

Očbina Šentjur si je želela močno zadrugo. Po stečaju Zadruga Kalobje je prišlo do združevanja v KZ Bodočnost. Zadruga Ponikva, ki je imela 4,5 milijona dinarjev pripravljenih za odkup Ošlakovega mlinu, je s tem denarjem pokrila primankljaje drugih partenrjev v novi zadrugi.

(se nadaljuje)

Vinko Jagodič

... so posojila **in** posojila **HMEZAD** **BANKE****ZA OBČANE**- **GOTOVINSKA:*** **do 6 mesecev $T + 6 \%$** * **do 3 let $T + 8,5 \%$** * **do 12 mesecev $T + 7 \%$** * **do 6 let $T + 9 \%$**

Če že imate najeto posojilo, ki ga še niste v celoti odplačali, lahko predložite potrdilo o stanju najetega posojila, pa vam ga bomo odplačali iz odobrenega posojila pri nas.
Če še niste komitent naše banke, so obrestne mere za 0,5 % točke višje, če pa opravite prenos plače na našo banko, vam po 3 mesecih obrestno mero znižamo.

- **OSTALA PONUDBA*** stanovanjska posojila **do 16 let od $T + 6,25 \%$ do $T + 8,25 \%$** * dovoljeno negativno stanje na tekočem računu **$T + 8 \%$**

* v Agenciji Celje, Miklošičeva 6, lahko po konkurenčni ceni najamete sefe vseh velikosti

ZA ZASEBNIKE

(samostojni podjetniki, osebe samostojnih poklicev)

- **KRATKOROČNA POSOJILA:**

Izhodiščna obrestna mera:

* **do 3 mesecev $T + 5,3 \%$** * **do 6 mesecev $T + 5,4 \%$** * **do 12 mesecev $T + 5,5 \%$** - **DOLGOROČNA POSOJILA:**

Izhodiščna obrestna mera:

* **do 5 let $T + 7 \%$** * **do 10 let $T + 7,5 \%$**

* **UGODNO!** Dovoljeno negativno stanje na žiro računu **$T + 8,5 \%$** .
Na vašo željo vam odplačamo staro posojilo.

ZA KMETE- **KRATKOROČNA POSOJILA:**

Izhodiščna obrestna mera:

* **do 1 leta $T + 6,5 \%$** - **DOLGOROČNA POSOJILA:**

Izhodiščna obrestna mera:

* **do 5 let $T + 7 \%$**

V skladu z razpisom Ministrstva za kmetijstvo uveljavljamo regres za obrestne mere.

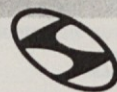
HMEZAD BANKA
Za vaš denar in naš ugled gre

Prodaja in servis vozil, Stopče 32b, 3231 Grobelno
telefon (063) 794-300, 794-310, fax 794-320

PRODAJA NOVIH VOZIL MITSUBISHI IN HYUNDAI

HYUNDAI

**Velika ponudba rabljenih vozil, izjemne cene,
zelo ugodni kreditni pogoji, v račun
vzamemo vaše rabljeno vozilo, možnost
menjave **staro za staro**, servisiranje vozil,
avtoličarske usluge!**

ZAUPANJE

NAGRAJUJEMO!

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA
BIRMANSKA
DARILA!
(graviranje brezplačno)**

* krstna in obhajilna darila

* ekspres izdelava poročnih
prstanov

* prodaja ročnih ur in budilk

* prodaja japonskih in kitajskih biserov

termix

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

- * gradbenega materiala
- * inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- * barv, lakov
- * železnuine
- * bele tehnike, akustike
- * ploščic in sanitarne keramike
- * drobnih gospodinskih aparatov, daril
- * kmetijskega orodja in strojev

delovni čas:

7³⁰ - 18^h,

sob.: 7³⁰ - 12^h

opeka Modul z dostavo
premaz za les Biotan 1l
fasada Denit 5cm
barve za zid (JUPOL) uvoz

84,00 SIT
748,00 SIT
1.849,00 SIT
2.399,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

S policijske postaje

Požar zaradi dotrajanosti dimnika

Dne 07. 04. 1998 ob 6:40 uri je prišlo v Ostrožnem pri Ponikvi do požara na stanovanjski hiši. Ugotovljeno je bilo, da je do požara prišlo zaradi dotrajanosti dimnika, ob katerem je bila neposredno postavljena lesena stena. Le-ta se je zaradi toplote vnela. Na objektu je nastala materialna škoda za 2.000.000.00 SIT, saj je požar uničil celotni zgornji del stanovanjske hiše ter notranjost objekta.

Mina v Stopčah

Dne 02. 04. 1998 je bila PP Šentjur obveščena, da sta delavca Elektra Celje v Stopčah pri izkopavanju rova našla mino. Pirotehnik je na kraju ugotovil, da je mina starejšega izvora, najverjetneje iz druge svetovne vojne. Poskrbel je tudi za odstranitev mine.

Tatvina denarnice

Iz odklenjene pisarne na Upravni enoti Šentjur so dne 17. 04. 1998 okoli 12:30 ure odnesli žensko denarnico z denarjem in dokumenti. Storilca so policisti izsledili še istega dne na železniški postaji Šentjur. Očitno v denarnici ni bilo dovolj, da bi si lahko privoščil taxi. Svoje početje bo moral pojasniti na sodišču.

Prilastitev očal

Sonce je zadnje dni vedno močnejše. Neznani storilec se je bržkone odločil svoje oči zavarovati pred škodljivimi UV žarki, s kamnom razbil izložbeno okno optike Simona na tržnici v Šentjurju in iz notranjosti odnesel kar dvoje sončnih očal. Za storilcem se še poizveduje.

Tatvina lesa

Kljub toplejšemu podnebjju, nekoga očitno še vedno zebe. V času od 01.03. do 27. 03. 1998 si je tako na gozdni parceli v lasti J. M. nasekal več borov, smrek in bukev. Z dejanjem je lastnika oškodoval za 80.000 SIT. Nesojenega gozdarja so policisti že izsledili.

Oborožena občana

Dne 06. 04. 1998 so policisti PP Šentjur opravili dve hišni preiskavi na podlagi odredbe sodišča pri Ž. L. in N. F. iz Šentjurja. Pri Ž. L. je bilo najdenih več lovskih nabojev in drugih nabojev različnih kalibrov, ki jih je posedoval brez ustreznih dovoljenj, kar bo moral pojasniti sodniku za prekrške. Pri drugem so policisti zasegli novejšo avtomatsko puško model M 70, s pripadajočim nabojnikom in 30 naboji. Zasegli so mu tudi razstavljeno avtomatsko puško starejše izdelave, model M 70/a, brez cevi in pribor za čiščenje orožja. O posedovanju navedenega orožja se bo zagovarjal na sodišču.

B. G.

Kalobške bučnice

Škandal! Pravzaprav nezaslišan škandal! Na mojem ljubem Kalobju se dogajajo strašne stvari. Zadeva pa ni kar tako, saj je po vrh vsega še nezakonita in prav nesramno predrzna. Razodetje se je zgodilo kakšen mesec nazaj v višje inštančnem časniku Novi tednik v rubriki Pisma bralcev. Le kaj je narobe z dobrimi starimi Šentjurskimi novicami?

Za vse ki ste to velepomembno pisanje zamudili, naj povem, da je neki gospod odkril zaskrbljujočo vest in jo z naslovom "Obtožujem" tudi objavil. Obtožuje pa skupino ljudi, ki si je drznila izvesti občni zbor kulturnega društva. To pa še ni najhuje. Drznila si ga je celo odstavi, pohoditi vse njegove zasluge, požeti tisto kar je on dvajset let sejal in in še bi se našla kakšna cvetka.

Super! Končno imam novico, ki bo zablestela na prvi strani ... ampak zapomnite si - če je nekaj videti prelepo, da bi bilo res, je verjetno tudi v resnici tako. Po podrobnejšem raziskovalnem postopku pa sem odkrila, da gre (na žalost) za eno veliko pomoto. Pravzaprav za pomoto z velikim P.

Gospod je namreč napačno sklepal, da se pred njegovimi očmi dogaja občni zbor njegovega Prosvetnega društva Kalobje. V resnici pa je šlo za čisto drugo, novo in sveže Kulturno društvo Kalobje. Iz tega pa je potem očitno sledila cela vrsta napačnih sklepov. Prisotni so bili samo ustanovni člani novega društva, ne pa vsi tisti iz prej omenjenega. Škoda - z nezakonskostjo torej ne bo nič. Sicer pa gospodu tudi prisotni člani niso bili kaj prida všeč. Seveda po načelu; če niso bili nikoli blizu odra - tudi zdaj ne smejo biti. Toda kaj hočeš - demokracija bo kmalu slavila svoje prvo desetletje.

Moram pa priznati, da je z gospodovega svetega seznama nezainteresiranih, poročenih, odseljenih, zaljubljenih in morda celo pokojnih članov v novo društvo prestopila prva dama kalobškega odra. Seveda razumem, da je takšno izgubo težko preboleti, vendar tudi gospodu Pucku niso mogli preprečiti, da ne bi pobegnil, pa je šlo za dosti bolj delikatne stvari.

Smola pa taka. Na koncu bo od mojega tako dolgo pričakovanega škandala ostalo samo še ušivo obvestilo. Jaz pa res nimam sreče. Gospodu predsedniku torej sporočam, da je še vedno predsednik, da ga ni pod milim nebom nihče odstavljaj in da si za njegove vsesplošne kulturne dosežke nihče ne lasti zaslug (Bog ne daj!). In še dobroameren nasvet; če ne bo sam hitro sklical tistega občnega zbora, za katerega je menil, da so ga že drugi - bo imel pa res težave z nezakonskostjo. Vsakih nekaj let je pa le treba kakšnega sklicati...

Aja, pa še to. Mislim, da bi počasi lahko nehal bojkotirati kulturno dogajanje na Kalobju. Bilo bi škoda, da bi bil prikrajšan za toliko stvari. In mimogrede; predstava ob materinskem dnevu je uspela in ker vam nekako ne morem povedati vsega, naj samo pohvalim igralce s Tonijem in Pepijem na čelu. Bili ste super!

Natanko tako pa bi lahko rekla tudi igralcem KUD Dobje, ki so s predstavo Zakonske težave gostovali na Kalobju. Žal jim tega takrat ni nihče povedal, vendar so bile refleksije po predstavi v samih superlativih. Vsekakor so si zaslužili gromek aplavz (če ni bil gromek, je bil pa od srca).

In nazadnje, pa ne najmanj pomembno; iskreno hvala cvetličarni gospe Metke Pintar. Sicer pa lahko pri Petrolovi bencinski črpalki tudi vi dobite tako šik šopke, kot jih je ona podarila nastopajočim. In ko sem že ravno pri tem opravilu; hvala za razumevanje gospodu predsedniku KS.

Če po pravici povem, res nisem imela namena tako kulturniško obarvati teh Bučnic, saj se po svetu vendar dogaja toliko nekulturnih zadev. Pa kaj hočeš - speča kraljična bi se rada zbudila, pa če jo nekateri še tako pitajo z uspavalnimi tabletami.

Saška

Lucija je za šport

Presneto, kako mi zadnje čase vse polzi z vajeti! Na že kar davnih volitvah sem popolnoma pogorela, umrla mi je zlata ribica, pes pa se je zaradi sramu podal med klošarje. Vse skupaj me je tako prizadelo, da sem na Šentjurske novice popolnoma pozabila. Moj obrekovalski jezik je popolnoma zastal in zzzdelo se mi je, da je najbolje biti tiho in si misliti svoje. Vendarle pa, ker sem ženska, vseskozi spet ne morem molčati in moram pokazati svoje. Za politiko mi več ni, kajti že prej omenjeno razočaranje je bilo preveč grenko, kulturo sem v preteklih mesecih "prčesalala" po dolgem in počez, tako ali tako pa v Šentjur prihajajo po večini uvoženi in dobro plačani umetniki, za katere pa ne dam niti piškavega oreha. Ko sem že mislila, da mi spet ne bo uspelo ničesar ubesediti za someščane, pa me je prijatelj povabil na košarkarsko tekmo v Hruševce. Pa sem si rekla: "Lucija, napiši vendar nekaj o športu, kjer so tvoji someščani tako zelo dobri"! In sem šla.

Nazadnje sem bila v športni dvorani Hruševce ob reprezentančni tekmi med Slovenijo in Madžarsko. Takrat je bilo tesno kot v škatlici vžigalic, prisotni pa so bili vsi šentjurski občinarji na čelu z našim Jurijem Malovrhškim, ki je takrat prav lepo nagovoril rajo. Tudi tokrat sem pričakovala kaj podobnega, zato sem prišla na srečanje v polni navijaški opremi. Toda, ko sem stopila na tribune me je skoraj kap! Iz zvočnikov je prihajala nekakšna čudna glasba, ob kateri je uživalo natanko 37 (sedemintrideset) obiskovalcev, pa še ti so bili po večini mlečnih zob, kakšnega uslužbenca občine, ki je na državnem srečanju sedel skupaj s svojimi najbližnjimi v častni vrsti, pa bi težko našla tudi z reflektorjem Evergreena. Je pač tako, da se je seveda širni Sloveniji treba pokazati ob vsaki priložnosti, za domačine bo pa tako poskrbel bog. Po tribuni se je nestrpno sprehajal g. predsednik Lapornik, ki mi je dal v roke boben in s pričetkom tekme sem se začela dreti kot jesihar in udrihati po instrumentu. A sem bila osamljena. Gledališka publika, katere število se je povzpelo na neverjetnih 54, mi ni prislunila, starejši gospod pa je svojemu prijatelju dejal, da morda ne bi bilo slabo, če bi poklicali človeka v belem plašču, ki bi morda meni, Luciji, prišel še kako prav. Skorajda sem stopila v konflikt z dotičnim, a so takrat naši košarkarji celo prvič in zadnjič povedli. Spet sem bila navdušena in mojemu vzpodbujanju sta se pridružili še dve osebi, ki pa sta kmalu ob potapljanju šentjurske ladje utihnili. Tudi sama sem izgubila ritem, zadnje minute tekme pa sem skušala prepoznati čim več šentjurskih košarkarjev, a mi to ni ni šlo od rok. Vendarle sem nekako uvidela tri rojene šentjurske postave, od katerih pa sta dve bili le za gretje klopi, tretja pa je kar celo zadnjo minuto preživela na igrišču. Morda je tekmo igralo še več Šentjurčanov, a se opravičujem, ker sem v zadnjih letih izgubila stik z našimi avtohtonimi športniki. Tekma je bila končana, naši košarkarji pa poraženi. Neki stric se je ob izstopu iz dvorane močno razburil, češ, da danes igrajo še sami plačanci, Šentjurčanom so že zdavnaj bila pokazana vrata, glavni igralec moštva pa tako samo igra tekme za Šentjur, trenira pa v Laškem itd. Te otožne misli so me tako prevzele, da sem zapadla v depro in šele na piru sem se uspela skenslati iz te more!

Kljub slabi izkušnji z najboljšimi "šentjurskimi" košarkarji, sem se odločila obiskati še punce, ki so menda tako zelo dobre, in pa naše vrle študente, ki tudi niso od muh. Punce so igrale v telovadnici OŠ Franja Malgaja, kamor sem se odpravila po nedeljski maši. Seveda sem pričakovala prazno dvorano, zato me je množica petih obiskovalcev prijetno presentila. Občudovalci brhkhih deklet ob nedeljah zjutraj očitno še vlečejo dreto. Menda sem med prisotnimi bila edina, ki me na naše košarkarice niso vezale krvne sorodstvene vezi. Kjub temu, da je vse kazalo, da gre pri ženski košarki za privatno klanovsko zadevo, so punce radostno zmagale in drugo leto bodo menda celo igrale v prvi ligi. Slava jim!

Pa še nekaj besed o študentih. Ti igrajo v kavbojski šentjursko - šmarski ligi, kjer so med boljšimi. Ker je ŠKK poleg Olimpije baje edini košarkarski klub v Sloveniji, ki ima svojo stran na internetu, je Kemoplastovce nevoščljivost tako prizadela, da so jim za kazen odrekli še zadnjo pomoč, namreč posojanje žog. Na polfinalnem derbiju s Šmarčani sem bila zelo navdušena, zlasti vseh sta mi bila sodnika, ki sta srečanje vodila kar v kavbojkah, kar se mi je zdelo izvirno in zelo seksi in še enkrat moram reči, da so pjebi z naše vzhodne občinske meje za res ta pravi. Pa še premagali so naše fante, ki so vedno bolj okrogli (kje so tisti časi, ko je sestradena postava bila simbol študenta), toda moji ljubčki so še vedno študentje in ne Šmarčani, še zlasti

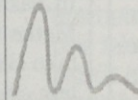
zato, ker me po vsaki tekmi povabijo v garderobo na pir. Prihodnje leto se bom najresneje potegovala za mesto njihove maserke!

Za celoten pogled na šentjurski šport pa sem morala obiskati še šentjurske nogometaše in ni mi bilo žal. Takoj ko sem prišla, so naši dali gol, zato sem računala, da jih bom videla še vsaj ducat, da bo rezultat vsaj malo podoben košarkarskem, a sem se uštel. Fantje so sicer pridno teptali travo, vendar so največje priložnosti splavale po Pešnici, kjer pa je zanesljive gole s posebno aparaturo žoge reševal šentjurski kosec zelenic g. Škorc. Strici gledalci so očitno zelo dobro športno podkovani, saj so vseskozi dajali našim glasne in modre nasvete, toda trener ni želel okrepiti nekakšnih kril, kjer menda igrajo sami invalidi. Edini, ki naj bi vedel, kaj je žoga, je neki Valek, vsi drugi pa naj bi bili megla in dobro plačani lenuhi. Močno se mi je zameril tudi gospod, ki je menda trener, ker je vseskozi sekiral šentjurskega golgeterja Postraka, celjskim plačancem pa ni upal reči niti dober dan. Na splošno so me strokovna mnenja gledalcev, ki so redno zabeljena s sočnimi jugoizrazi, zelo impresionirala z nežnim občutkom za sočloveka, pa čeprav je le - ta "sudac" ali žogobrcar. Polčas. Iz zvočnikov sta prepevala Dobrič in Jež, dan prej sneta s programa radia Šmarje, vdušje pa je popestril še Ratajev Tona, ki je podelil bogate denarne nagrade skrivnega donatorja. Že mi je bilo žal, ker sem se na tekmo prešvercala, saj bi med tisto peščico gledalcev imela veliko šans, da bi bila izžrebana in mi sedaj ne bi bilo potrebno prodajati glave v ŠN za skromen honorar. Začel se je drugi polčas. Moji kolegi gledalci so nadaljevali svoj simpozij. Tokrat so obdelali našega vratarja, ki menda namesto, da bi lovil žoge, samo meša zrak. Da žogo menda ujame le vsako prestopno leto, sem zvedela. Seveda pa je bilo potrebno oceniti tudi druge akterje na igrišču: gostujoči igralci naj bi bili sami jugoviči, sodniki pa vsi skupaj nimajo sto pik, pa čeprav se imajo med seboj menda kar radi, če je verjeti dobremu poznavalcu. Gospod sodnik, ki se je verjetno že bal za svoje prevozno sredstvo, je odpiskal konec tekme, česar smo bili na koncu vsi veseli in tudi sama sem sklenila, da še kdaj pridem.

Ko sem že skoraj imela namen zaključiti redakcijo, pa sem izvedela, da je v Hruševcu velik dogodek, kjer se bodo menda topli, da se bo iskri. In res sem deževno aprilsko soboto preživela na levem bregu Voglajne. Tribune so bile polno zasedene, le da je bilo med gledalci domačih le za prste ene roke. To naj bi bil taekwon - do. Ne žalostite se preveč, če še niste za ta šport nikdar slišali, saj so pravila zelo zapletena. Prav zanimivo je bilo, kako so se fantje in dekleta brcali in klofotali, kot v kakšnem filmu, čeprav sama nisem vedela, za kaj pravzaprav to počnejo. Na koncu sem ujela, da je domači klub Ahac osvojil drugo mesto, pa tudi njegovi tekmovalci so bili med boljšimi, a na žalost spet nisem nikogar od njih osebno poznala, da bi ga vzela na muho in preiskusila tudi na kakšnem drugem področju. Spoznala pa sem naša politika Malovrha in Artnaka, ki sta v družbi načelnice Stoparjeve sedela na častni klopi in na koncu najboljšim podelila priznanja. Zares morajo biti ti naši politični asi pravi ljubitelji te veščine - ali pa so boje spremljali tako zavzeto, ker se pripravljajo na jesenske volitve. Kakšna izkušnja, prenešana tudi v občinski svet, bi prav tako pomenilo veliko poživitev.

Svojo športno kariero sem tako verjetno kar za nekaj časa zaključila. Že res, da mi ni bilo potrebno kaj veliko razmišljati ob spremljanju tekem, vendar sem prišla do zaključka, da se še vedno bolje znajdem v teoretičnih vodah, zato ne bodite presenečeni, če bom naslednjič spet kakšno rekla čez našo občinsko politiko in oh in ah zgodbo o uspehu. Sicer pa športnikom želim veliko sreče in uspehov, obljubljam pa tudi, da jih bom še kdaj obiskala.

Vaša Lucija

 radio ŠMARJE PRI JELŠAH	Podsreda 87,6 MHz	Boč 93,7 MHz
	Studio Tel.: 063 821-118 063 821-200	Uprava Tel.: 063 821-744 063 821-745 Fax: 063 821-060
internet: http://www.radio-stajerski-val.si e-mail: desk@radio-stajerski-val.si		
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

Šolski spomladanski kros

Povabilu športnega pedagoga Toromanoviča sem se z veseljem odzval, saj sem z ozirom na šentjurski atletski sloves pričakoval na Ponikvi velik športni dogodek. Pa sem bil razočaran. Nekatere šole (Dobje, Planina) ta šolska športna prireditev očitno ni zanimala (Nekdo je rekel: ni denarja za prevoz otrok!), večina šol, pa je na tekmovalce prišla z zdesetkanimi ekipami, pa še med temi mladimi atleti je bilo nekaj takih, ki so očitno pokazali, da s tekono nimajo pravega veselja oziroma tudi teči ne znajo. Če k temu prištejem še dodobra zaraščeno ponkovško atletsko stezo in zanemarjeno okolico štabiona je nekoliko potemnela slika šentjurske šolske atletike zaokrožena.

Bilo pa bi krivično, če ne bi povedal, da je med mladimi tekači bilo v vsaki skupini kar precej tudi prav zagrizenih borcev, ki jih je bilo veselje gledati. Zlasti šolarji iz okoliških šol so dali "meščanom" krepko lekcijo, saj so zmagali (z izjemo nogometaša Marota) v vseh kategorijah. "Šentjurske atletske šole" skorajda ni bilo opaziti.

"Žoga nam jih jemlje. Pa tudi s financiranjem šolskih tekmovalcev je zdaj slabše, kot je bilo. S

Planine in iz Dobja verjetno niso prišli, ker niso imeli zagotovljenega prevoza. Šentjurska Športna zveza tu ni odigrala svoje vloge," je bil nezadovoljen g. Toromanovič.

Rezultati:

Letnik 1986

Dečki: Rok Bolko (Dramlje), Milan Sebič in Simon Jecl (oba Hruševci)

Deklice: Leja Zgonc in Jožica Lavbič (obe Dramlje), Mateja Fon (Ponikva)

Letnik 1985

Dečki: Gašper Vodeb in Matjaž Bobnar (oba Dramlje), Albin Plahuta (Hruševci)

Deklice: Špela Hrovatič (Slivnica), Marjeta Arzenak (Ponikva), Mateja Košec (Šentjur)

Letnik 1984

Dečki: Grega Marot (Šentjur), Stanko Sebič in Gregor Jager (oba iz Hruševca)

Deklice: Nataša Žafran (Slivnica), Karmen Tonjko (Hruševci), Mateja Vovk (Šentjur)

Letnik 1983

Dečki: Zdolšek Klemen in Ivi Škratek (oba Ponikva), Cmok Primož (Hruševci)

Deklice: Lucija Voga (Slivnica), Nina Ocvirk (Hruševci), Anja Oblak (Šentjur)

Uvrstitev šol: 1. OŠ Hruševci, 2. OŠ F. Malgaja Šentjur, 3. OŠ Ponikva

F.K.

II. Odprti taekwon - do pokal - Ahac

V soboto, 18. aprila, je bilo v dvorani v Hruševcu ves dan zelo živahno. V organizaciji Taekwon - do kluba Ahac Šentjur, je potekalo II. odprto prvenstvo za pokal Ahac v tej atraktivni korejski borilni veščini. V Šentjur je prišlo 110 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške in BIH. Tekmovalci se je pričelo v soboto zjutraj, finala v vseh disciplinah pa so bila na sporedu popoldan, ko se je dvorana kar lepo napolnila. Res je, da so veliko večino gledalcev predstavljali sami spremljevalci in tekmovalci, vendar je bilo opaziti tudi kar nekaj običajnih ljubiteljev športa. Taekwon-do je širši javnosti dokaj neznan šport, vendar se je zadnja leta v Sloveniji in pa tudi v Šentjurju močno razmaknil. Šentjurski klub Ahac ima danes že več ko 80 članov, ki vadijo pod taktirko trenerjev Drapiča in Kolenca in veljajo za bolj organizirane v Sloveniji. Njihovi tekmovalci dosegajo vrhunske rezultate in vse skupaj je privedlo do tega, da so se odločili organizirati odprto prvenstvo, ki je že postalo tradicionalno. Predsednik kluba in glavni sponzor Roman Moškotevc je ob tem povedal: "Naš klub je že dolgo prisoten v vrhu slovenskega Taekwon - do športa, zato smo se čutili sposobne, da organiziramo tekmovalce na tako visokem nivoju. Lani je bilo prvo tovrstno tekmovalstvo, ki pa zaradi naše neizkušenosti ni najbolje uspelo. Letos pa je bilo povsem drugače, saj smo organizacijsko vse izpeljali brez težav, kar priča tudi to, da ni bilo nobenih pripomb s strani glavnega sodnika in nastopajočih. Udeležba je bila zelo dobra, kljub temu, da so nekateri najboljši borci zaradi pred kratkim končanega EP manjkali. Mislim, da smo si dobili velik renome in da bodo turnirji v prihodnje še atraktivnejši."

Šentjurski klub je bil na domačih tleh zelo uspešen, saj je med 15. nastopajočimi ekipami osvojil absolutno 2. mesto, kar je še en dokaz o uspešnosti v državnem merilu. V osnovi se tekmovalci v Taekwon - doju deli na borbe in forme. Tudi tukaj so bili šentjurski borci izjemno uspešni. V borbah je med mladinci v najnižji kategoriji Samir Draganovič osvojil 3. mesto. Še uspešnejši so bili člani, saj sta Andrej Mohar in Uroš Urleb zmagala, Despot Despotovič pa je osvojil 3. mesto. Tekmovalci v formah poteka po različnih kategorijah glede na pas. Med

šentjurskimi mladinci sta bila najuspešnejša Samir Draganovič (rdeči pas) in Denis Kopinšek (zeleni pas) s 1. in 2. mestom. Med člani je zmagal Mario Krajnovič (modri pas), drugi mesti sta osvojila Branko Perger (rumeni pas) in Despot Despotovič (zeleni pas). Tretji so bili Robert Drobne in Boris Jagodič (oba zeleni pas) in pa Vahid Drapič (črni pas). Še posebej je navdušil Andrej Mohar iz Nove vasi, ki je dobesedno pometel s svojimi tekmeči. Andrej, ki je velik talent tudi v slovenskem merilu, je dobil naziv najatraktivnejšega borca turnirja in s tem za nagrado prejel torto, ki jo je potem po Taekwon - dojevsko "razmesaril" po obrazih klubskih tovarišev in po parketu hruševske telovadnice. Sicer je Taekwon - do relativno grob šport, saj na tekmovalcu ni manjkalo raznih poškodb, a se z njim zavzeto ukvarjajo tudi ženske. Med šentjurčankami je tako bila najuspešnejša Rosana Drobne, ki je zmagala med mladinkami v formah.

Pogovarjali smo se tudi s trenerjem kluba Vahidom Drapičem, še vedno aktivnim borcem, ki je tudi večkratni evropski prvak. "Za uspešnost turnirja se moramo zahvaliti tudi vsem sponzorjem, saj takšen dogodek "požre" veliko denarja. S tekmovalnega stališča sem z rezultati izjemno zadovoljen in mislim, da v klubu zelo dobro delamo. Na žalost naša večšina širše ni dobro poznana, čeprav pri nas vadi kar 80 borcev iz širšega šentjurskega območja. Treniramo ob ponedeljkih in sredah, naš najmlajši član pa šteje le 6 let. Skupaj s predsednikom sva zelo zadovoljna, da tudi mi pomagamo odtegniti mlade od ulice, zato morda letos končno tudi računamo na kakšno finančno pomoč s strani občine."

Taekwon - do je za navadne smrtnike res velika neznanka, toda število šentjurskih borcev priča v to, da je lahko še kako zanimiv. Tudi v klubu Ahac si želijo čim širše promovirati svojo veščino in tako bomo v prihodnjih številkah ŠN podrobneje predstavili ta korejski šport in njegovo zgodovino v Šentjurju, ki je zelo pestra.

L. H.

Solidni rezultati nogometašev

29 točk in trdno 6. mesto v 2. SNL je trenutno "papirnato" stanje NK Šentjur. V zadnjih štirih krogih so nogometaši zabeležili zmago, remi in dva poraza. Te rezultate lahko ocenimo za dokaj solidne, saj so izgubili z objektivno močnejšima Elanom in Domžalami, kar seveda ni nobena katastrofa. Na teh dveh tekmah so tudi pokazali kar lepo igro, a so še vedno sila neučinkoviti (v šestih spomladanskih tekmah so dosegli le 3 gole). Razen Valeka v napadu ni igralca, ki bi izkoristil vsako priložnost, kadar pa se ta ponudi legendarnemu zagorskemu Šentjurčanu, gledalci v športnem parku ploskajo. Sicer pa so Šentjurčani neodločno igrali v Trbovljah proti vedno neugodni ekipi Rudarja, doma pa so premagali ptujsko Dravo. To srečanje je bilo navkljub deževnemu vremenu zelo lepo, za kar sta bili zaslužni obe ekipi. Naši nogometaši so pokazali vsečeno igro, ki jo je z mojstrsko izvedenim prostim strelom kronal z zmagovitim golom Tomo Druškovič. Ta nogometaš, ki je v prestopnem roku okrepil Šentjur, je pokazal, da je iz pravega testa, saj je že na kar nekaj tekmah bil med boljšimi.

V zadnjem času zelo solidno igra tudi domači mladinec Jaka Poštrak, ki se je skupaj z Urošem Gorenakom utrdil v prvi enajsterici. Jaka igra nekako polnapadalca, njegova največja odlika pa je nepopustljiva borbenost, s katero se zelo uspešno "ruva" po travniku. Eden prvih doma vzgojenih nogometašev Šentjurja je za ŠN povedal: "Po dveh porazih v zadnjem času smo se z zmago nad Dravo pobrali. Sedaj nas čakata dve zares težki tekmi, potem pa nam bi moralo biti spet lažje. S svojo igro sem zadovoljen, dobivam pa tudi vedno več priložnosti. Moja glavna naloga ni doseganje zadetkov, saj sem se v zadnjem času pomaknil nekoliko bolj proti sredini, kar mi ustreza. Kaj naj rečem o gledalcih? Hja, ni jih ravno veliko in so zelo zahtevni."

S prvenstvom nadaljujejo tudi mlajše selekcije NK Šentjur, ki svoje tekme ponavadi igrajo v sobotah dopoldne. Pozimi je v klub prišel tudi nov trener Edo Koražija, nekdanji odlični nogometaš Steklarja, ki bo sedaj svoje izkušnje prenašal na mladince Šentjurja.

Člane Šentjurja v nadaljevanju čaka kar težak raspored, saj sta na "jedilniku" najboljši ekipi 2. lige, Koper in Živila Triglav. Na Primorskem so Šentjurčani gostovali minulo nedeljo, že to soboto pa se bodo v Športnem parku srečali že s tako rekoč novimi prvoligaši z Gorenjske. Pričakujemo lahko lepo srečanje, saj bosta obe ekipi verjetno zaigrali neobremenjeno, tako, da bi tudi gledalci morali priti na svoj račun.

L. H.

ŠKK končal sezono

Tudi študenti-košarkarji smo zaključili s svojo tekmovalno sezono v Šmarski ligi. Osvojili smo tretje mesto, torej smo že drugo leto zapored ligo na koncu med zmagovalci.

V polfinalu končnice so nas z 2:0 v zmagah izločili Šmarčani in se nam tako maščevali za lanskoletni poraz, pravtako v polfinalu končnice. S sezono smo kljub temu zelo zadovoljni.

S.G.

Kemoplast - resne priprave za novo sezono

Več kot mesec dni je minilo, odkar so košarkarji Kemoplasta srečno zaključili tekmovalno sezono. O končanem tekmovalju smo se pogovarjali s predsednikom kluba Petrom Lapornikom: "Glede na to, kaj se je dogajalo na začetku sezone, sem na koncu lahko zadovoljen. Imeli smo veliko težav, ki pa smo jih na koncu uspešno rešili. Z novim trenerjem je zavel svež veter, veseli pa me tudi, da veliko igrajo mladi igralci, na katere v prihodnje še resneje računamo. Končno lahko rečem, da sem z letošnjo sezono celo bolj zadovoljen kot s prejšnjo, ko smo bili na pragu 1. lige, saj imamo za naprej lepše izgleda in zdravo sredino."

Kot pravijo igralci in trener, so že vsi pozabili na muke minulega tekmovalja in so sedaj z mislimi že v prihodnji sezoni, ki pa se bo začela šele konec septembra.

Glede na minula leta, je kar presenetljivo, kako trdo in zavzeto trenirajo košarkarji. Trener Pučko, ki bo skoraj zanesljivo ostal za krmilom ekipe (edina težava je morda njegova licenca), noče svojih igralcev spustiti z vajeti in želi ohraniti pripravljenost do poletja. Trenirajo vsi košarkarji, z izjemo Davida Čopa, ki se je priključil vadbi v matični Pivovarni Laško. Okrog Čopa je tudi največ vprašanj o njegovi nadaljnji karieri v Šentjurju, čeprav se po besedah iz vodstva kluba dogovarjajo z Laščani o tem, da bi mladi branilec tudi uradno postal član Kemoplasta. Doslej je namreč igral na posodo. Sicer pa se je na nekaterih treningih že pojavil tudi nov obraz, katerega identiteto pa vam zaradi objektivnih vzrokov še ne bomo izdali. Rečemo le lahko, da bi v primeru prihoda te X osebe, v šentjurski "raketi" zavel nov veter. O novi sezoni in okrepitvah pa je Lapornik dejal: "Ne želimo za vsako ceno voditi v Šentjur novih igralcev. Če bo že kdo prišel, bo moral zares izstopati. Najbolj bi potrebovali krilnega centra, ostala mesta pa mislim, da imamo dobro zapolnjena. Zadržati moramo tudi Čopa, sicer pa so naši mladi igralci v minulem letu toliko napredovali, da bi bilo krivično, če bi sedeli na klopi zaradi nič boljših prišlekov. Naša vizija je še vedno delo z mladimi, kjer imamo nekaj izredno obetavnih igralcev. (Andrej Maček je v širšem izboru za slovensko kadetsko reprezentanco op. p.).

Zelo pomembno je tudi, da podjetje Kemoplast ostaja generalni pokrovitelj kluba, ki v slovenskem merilu, vsaj na finančnem področju velja za boljše organiziranega. Košarkarji bodo še kar nekaj časa trenirali, vmes pa naj bi odigrali tudi kakšno prijateljsko tekmo. V igri naj bi bilo zelo zanimivo srečanje z bosanskim košarkarskim ligašem, ki naj bi bil maja na pripravah v Šentjurju. Pri tem pa je zanimivo to, da za njih igra lanske zvezdnik Kemoplasta Husein Kahvedžić, ki še tudi tu in tam trenira s Šentjurčani. Kot kaže trenutno, se nam obeta zelo pestra poletna košarkarska sezona.

L. H.

Na krosu Dnevnika

V soboto, 18. aprila, je bilo v Domžalah državno prvenstvo v krosu za osnovne in srednje šole ter miting za člane - tradicionalni kros Dnevnika.

V kategorijah za OŠ, kjer je v vsakem razredu tekmovalo okrog 130 učencev so naši atleti, ki so tekmovali za svoje šole, osvojili naslednja boljša mesta: Elko Salobir in Igor Jančič (6.r) 6. in 7. mesto, Nataša Žafran in Urban Novak (7.r.) 20. in 33. mesto, Lučka Voga (8.r.) 8. mesto, Nataša Oset in Mojca Stropnik (prvi letnik SŠ) 1. in 7. mesto.

V teku na 5000 m je med člani Jure Godler osvojil 5. mesto.

V.Artnak

NAGRADNA KRIŽANKA

NAJVEČJA BLAGOVNA HIŠA V ŠENTJURJU IN OKOLICI									NATANČNO Z OBČUTKOM	VSAK MESEC ŠENTJURSKÉ NOVICE POSKRBUJO ZA LEPE NAGRADE		IZVIRNO IME REKE PAD	IME LEKTORKE ŠENTJURSKIH NOVIC	EDVARD KARDELJ	INDUSKI EP
VAS NAGRAJUJE		PREDLOG		AMERIŠKO VLEMESSO		AVTOMOBIL. OZNAKA SLOVENIJE		SLOV. GLED. IGRALEC Z NJIM SE PREDE		ČRKA SLOV. ABEC. MALA PREKLA		RIMSKA 1000 APETIT		KAZALNI ZAIEMK FRANC ŠETINC	
ŠIBA IZ LESKE															
GLAVNO MESTO EVROPSKE DRŽAVE															
FRIDERIKOV ... NA CELJSKEM GRADU															
ANDREJ NAHTIGAL								PEVEC, SIN APOLONA NEKDANJI ANG. NOG. SELEKTOR							
EVROPSKA DRŽAVA															
IN VABI, DA JO OBIŠČETE! NE BO VAM ŽALI!	PESEM ANGLEŠKO	GRŠKI BOG LJUBEZNI	DALMAT. MOŠKO IME	ORANJE	FOSFOR	JADRAN. OTOK	ŽENSKI ALI MOŠKI...	1000 KG	GRČLIJA	GRŠKO PODZEMLJE IME OČETA WEST-POINT-ovca V. SOTLARJA	15. ČRKA SLOV. ABECEDA		KRAJ PRI OPATIJI	KRAJ V SRBSKI BOSNI	
IME FILM. IGRALCA SHARIFA					LONG PLAY			RAZTEGLJIV TRAK						IVAN LEVAR	
					GRŠKA ČRKA			SEBE							
NE ANGLEŠKO				ŠT. 1 SVETOVNEGA TENISA.					JUNAK GOTOVČEVE OERE		MESTO V KOLUMBIJI				
				DUŠIK							SEVER				
FRANCOSKI ZIMSKI ŠPORTNI CENTER									UMRLI BRAZLSKI DIRKAČ				ELEMENT		

Nagrade za križanko iz št. 3 podeljuje Avto Škorjanec, tel. 741 008. Montažo in centriranje gum dobijo: Marjana Baumkirher z Brda, Uroš Drobne iz Šentjurja in Ivanka Debenak iz Primoža.

ŠAH

Marca - Plahuta, aprila - Gazvoda

Tudi na marčevskem hitropoteznem turnirju so se odvijali zelo zanimivi boji. Ob koncu turnirja je potrebno poudariti predvsem naslednje: Letos je prvič zmagal Drako Plahuta pred S. Jazbinškom; presenetil je Pišek, ki si je razdelil 3. mesto z Gazvodo; Jazbinšek ima v seštevku za letnega prvaka še malo prednosti - z 19.5 točkami vodi pred Gazvodo (16.5), Plahuto (16), Biščanom (15), Piškom (11.5) itd.

Na aprilskem turnirju je prvo mesto v odsotnosti Jazbinška osvojil Gazvoda, ki je s tem za pol točke prevzel vodstvo tudi v skupnem seštevku.

Uspehi šahistov

Šahisti ŠD LIPA uspešno nastopajo na različnih tekmovanjih. V zadnjem času se je na dveh tekmovanjih v aktivnem šahu dobro odrezal Plahuta. V Žalcu je na odprtem turnirju delil četrto mesto, na podobnem tekmovanju v Grižah pa je skupaj z mojstrom Vombekom delil prvo mesto.

Na odprtem prvenstvu Griž v počasnem šahu se je odlično plasiral Jazbinšek. Za mojstroma Črepanom in Vombekom je zasedel tretje mesto. Tudi ostali člani ŠD LIPA so dosegli lepe uspehe. Med 40 tekmovalci je bil D. Plahuta trinajsti, Četina Klemen je bil najboljši mladinec, Urška Srđić najboljša ženska in Grega Srđić najboljši med najnižje ratingiranimi igralci.

F.G.

Zdaj hišica sameva

Za gozdom hišica stoji, stara zapuščena,
le ptičica na gank zleti in žalostno prepeva...
Nekoč je v njej en kup otrok okol peči klečalo,
so rožni venec molili in o kruhu le sanjali.
So najstarejši v tavrh šli, tam kruha zaslužili,
včasih tudi za domov pršjačo so dobili.
Ko pa mlačev je prišla, na podu so se zbrali,
so cepci peli celi dan, za likof pa plesali.
Pozimi je prav lušno blo, zaklali so prašiča,
prirajžala je žlahta vsa, šli v slast sta prtica, potica.
Odšli so vsi, z njimi radost, zdaj izbica sameva,
stenska ura zdaj molči, v prazno gonk odmeva...

Pesem terceta DOMIMA s Prevorja

Politika se spleča?

Članek na to temo ima tudi ženske odmeve: žene občinskih svetnikov, ki so pri nas preverile resničnost objavljenih podatkov, so iz svojih možičkov naknadno stisnile kar precej tolarjev.

Črni humor na Podobnikov način

Pravijo, da je šentjurska podružnica SLS zato pohitela s sklicem svojega občnega zbora, da bi se ga lahko udeležil Marjan Podobnik - preden ga bodo zaprli.

V Kmetijski zadrugi so poštenjaki

Na občnem zboru šentjurske KZ so tolikokrat povedali, da so pošteni in pridni, da je po analogiji z dogajanjem v SLS samo še vprašanje časa, ko bodo pričeli deževati sumljivi virmani.

Sestanki odslej v mrliški vežici

In nikakor ne v v šentjurski občinski stavbi! Uporabna male sejne sobe (menda samo za SDS) na Občini znese približno toliko kot mesečna njemina za podobno sobo, na enoto časa pa kar 18 krat več kot mrliška vežica na šentjurskem pokopališču.

Kloniranje

Nekje je pisalo, da je neka gospa zanosila s pomočjo akupunkture. Res so od vruga te iglice, ki bi jih veljalo klonirati! Pa še dotični gospod bi naredil takšen biznis, da bi si lahko kupil celo morje in ne le jezero.

Šentjurski lovci znajo

Šentjurska zelena bratovščina je pogruntala pravo: s požigom lovišča v Dolah v času najstrožje prepovedi kurjenja v naravi so uspeli v popolnosti presenetiti tamkajšnji zajčji rod. Trije primerki so jim brez enega samega strela padli v roke - kar pečen! Pa še gasilec so pripravili lepo priložnost za razmigavanje v naravi.

Čigav je naš poslanec in župan?

Potem ko se ni potegnil za ponkovsko, dobjanski in planinsko občino, je naredil še biznis za sosednje občine. Za Šmarčane in Laščane je menda iz državnega proračuna "zrihtal" 185 milijonov SIT, za svojo občino pa le 33,2 milijona (če odpišemu Dom upokojencev kot investicijo iz prejšnjih let). In če je res, da se je država poživžgala kar na 50 milijonov svojega dolga na račun obvoznice, ki ga zdaj vrača

Občina, pomeni, da bo naš župan in poslanec letos naredil občini okroglih 17 milijonov minusa.

Končno semaforiziran dostop na magistralko tudi za meščane!

Le da skozi podvoz, preko Podgorja in Zikoška. Hruševski lobi se privoščljivo hihita: naj tudi šentjurski mestni gospodje izkusijo na lastni koži (beri: avtomobilih) njihove nekajetne muke.

Če je vojna, naj bo za vse

Premeščanje zaposlenih z enga delovnega mesta na drugo, ki ga prakticirajo v Resevni, je menda znan in koristen ekonomski ukrep. Nekateri razmišljajo, da bi utegnil zelo koristiti tudi Resevninim vodilnim.

Še eno delovno mesto

Poleg tistih na asfaltni bazi v Planinski vasi se bo odprlo na Pošti na Planini: ker se bo gospa poštarica odslej posvetila politično - obrekovalnim poslom (pol delovnega časa bodo Pošti refundirali na KS), bo dobila novo strokovno poštarsko pomoč.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA
-SONČNA OČALA RAYBAN
-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSILOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

**Plačilo možno
na več čekov**

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Kozmetični salon "BARBARA"

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330

*Poleg brezplačnega svetovanja
Vam po ugodnih cenah nudim:*

- spomladansko pomlajevalni paket - 15.000 SIT -
- shujševalne anti-celulit programe
- za lepo rjavo polt - najnovejši solarij ERGOLINE - 50,00 SIT/min
- nego obraza z MATIS in DECLEOR preparati
- nego telesa po sodobni, klasični ročni ali mehanski metodi
- pedikuro

Plačilo možno
na
VEČ OBROKOV